

CON ONG

tuần bảo trào phúng đối lập

(môn bài nhà nước cấp số 3716/TBTT/CHBCI)

SỐ 161

12 TRANG 20 TỶ

TUẦN LỄ TỪ 29-4

ĐẾN 4-5-1978

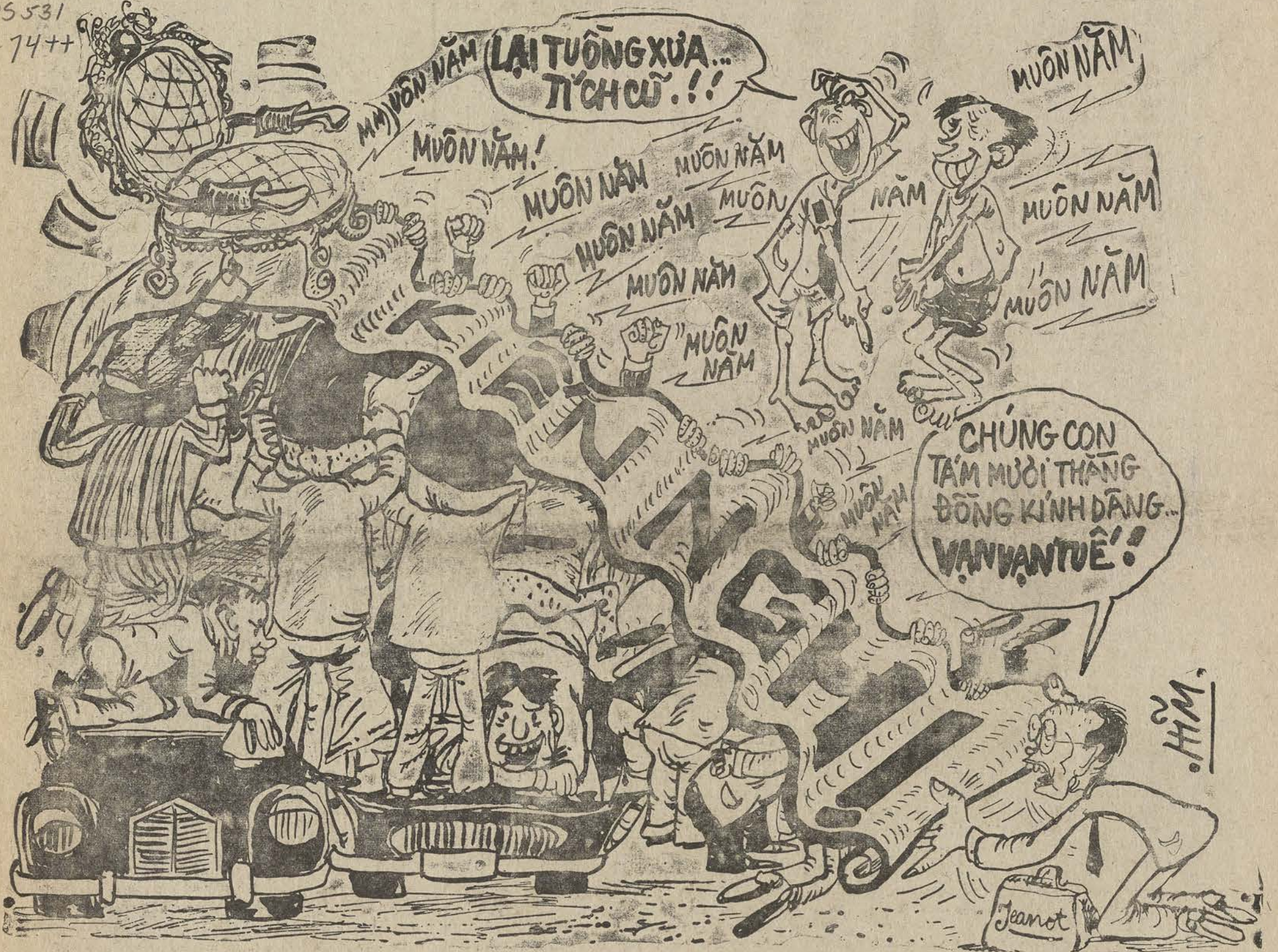
Chủ Nhiệm : NGUYỄN VĂN MINH

— Đầu bếp : MINH VÕ —

Địa chỉ liên lạc : 54 VÕ TÁNH

— ÓNG NÓI : 93801

Wason
DS 531
C 74++

XIN NGỪNG CHỈ NHAU TRÊN ĐẦU KHỔ CỦA DÂN

Ở đây, hôm nay không nói về những « lời qua tiếng lại » giữa hai ông Chánh Phó. Vì sự thể đã đến như hiện nay, thì nói cũng bằng thừa. Xin hai ông lớn cứ việc tiếp tục cho vui cửa vui nhà.

Ở đây, hôm nay, xin nói về ba ông Thượng, Hạ viện và Hành pháp chỉ nhau về vấn đề thuế lương bổng.

Dân đã phải đóng một thứ thuế rất vô lý, rất xa thực tế, là thuế lương bổng từ mấy năm nay. Bây giờ, không thể tiếp tục một sự đóng thuế vô lý như thế nữa.

Trong khi đó, những người

có trách nhiệm lại cứ ngồi khoanh tay đổ lỗi cho nhau.

Hành pháp tự ý ngưng thu thuế quân công, rồi lại tiếp tục thu thuế, nói rằng tại Thượng Viện bắt tái thu. Hạ viện cũng đổ cho Thượng Viện ngậm tôm dự luật miễn thuế. Thượng Viện tố ngược lại Hành pháp làm ăn bê bối, và Hạ viện không chịu làm việc.

Kết quả là thẳng dân và quân công lãnh lương không đủ sống tiếp tục đóng thuế lương bổng!

Tại sao các dân biểu vô trách nhiệm đến nỗi đang khóa họp mà không chịu đi họp, để thông qua dự luật mới về thuế lương bổng do hành pháp yêu cầu thảo

luận khẩn cấp?

Tại sao các nghị sĩ « ừ ừ » đến nỗi có một dự luật ngưng thu thuế của HV đã gửi lên ngay từ 10-12-1969 đến nay, mà Thượng Viện vẫn không thêm đem ra thảo luận?

Tại sao hành pháp bê bối đến nỗi tự nhiên ra lệnh ngưng thu thuế quân công, rồi lại tái thu?

Xin các ngài đừng chỉ nhau, đừng đổ trách nhiệm cho nhau nữa.

Thượng Hạ Viện hãy bắt tay nhau, tìm một biện pháp nhanh nhất để sớm hoàn thành luật mới về thuế lương bổng và thuế lợi tức.

Trong khi đợi Q.H làm luật

hành pháp hãy tạm ngưng ngay việc khấu trừ thuế lương bổng của quân công và tư chức công nhân. Hành pháp tự ý miễn thuế thì không được, vì như thế là trái luật, nhưng có thể tạm ngưng việc khấu trừ thuế. Vì Hành pháp, với nhiệm vụ thi hành luật, nếu thấy luật có những khuyết điểm không thể thi hành nghiêm chỉnh được, thì có thể tạm ngưng để chờ Quốc Hội sửa luật. Ví dụ luật 1920 của Tây ban hành ở VN về việc cầm giữ thai, mặc dù đến nay vẫn còn hiệu lực mà hiện nay chính quyền theo thực tế, thiết lập nhiều cơ quan giúp dân ngừa đẻ, có sao đâu.

ĐỐI LẬP VỚI NHÀ NƯỚC

Những điểm xấu!

Mặc dù mãi đến tháng 10 chúng ta mới tổ chức những cuộc bầu cử hạ viện và tổng thống, nhưng ngay từ bây giờ nhiều người đã cảm thấy lo ngại, vì có nhiều điểm xấu cho những cuộc bầu cử này đã xảy ra

Lo ngại ấy bắt nguồn từ đâu?

Trước hết là từ những cuộc bầu cử gần đây của sinh viên. Ai cũng tưởng rằng với những thành phần ưu tú của đất nước các cuộc bầu cử do những người trẻ đang còn đầy nhiệt huyết này tổ chức hẳn phải trong sạch lắm. Hay ít ra cũng không bị mang tiếng lem nhem. Sự thực đã trái ngược hẳn lại. Tất cả những cuộc bầu cử mới đây của sinh viên như bầu ban đại diện Khoa Học, Sư Phạm, Minh Mạng, báo chí đã phát giác ra rằng đây toàn là những cuộc bầu cử gian lận. Bằng chứng là kết quả cuộc bầu cử ở đại học Sư Phạm đã bị chính Hội Đồng Đại Học bác bỏ vì cho rằng có sự mờ ám.

Điểm xấu thứ hai đã xảy ra trong cuộc bầu cử lựa chọn thêm sáu thẩm phán Tối Cao Pháp Viện. Ngay từ lúc mới niêm yết danh sách các cử tri đoàn bên phía luật sư, nhiều người, vốn đầu óc mê tín đã ngửa mặt than rằng không khá. Hỏi ra mới biết sự lo ngại của những người này bắt nguồn từ việc một liên danh gồm toàn là đa, đã oanh liệt bút xa các liên danh kỳ lão và có khá nhiều uy tín trong Luật Sư Đoàn nhờ mảnh khố xin phiếu bằng nụ cười, khoe mắt. Trong 12 liên danh ra ứng cử, liên danh lá đa đã về nhì, hơn cả những liên danh có các luật sư Bùi Tường Chiếu, Hồ Tri Châu làm thủ ủy, và hạ rớt đài một liên danh khác có chính khách lão thành Trần Văn Tuyên nằm trong danh sách. Kết quả sự về nhì của liên danh lá đa kể trên là mới đây cuộc bầu cử 6 thẩm phán Tối Cao Pháp Viện bị chính TCPV hủy bỏ, vì "bất hợp hiến và bất hợp pháp". Người Sứ Mệnh bên Chính Luận bèn đi một đường phân tích cho rằng không những chỉ có hành pháp, lập pháp mới vi hiến mà ngay cả Tối Cao Pháp Viện cũng vi hiến như ai (chính luận 25/4). Nên cả ba cơ quan, quan trọng nhất của chế độ cùng vi hiến thì thử hỏi cuộc bầu cử Tổng Thống và Hạ Viện sắp tới sẽ còn ai có thể phân xử cho rõ trắng đen gian lận hay công bằng nữa đây.

Điểm xấu cuối cùng là những khoảng trắng trên báo chí chứng tỏ sự thiếu công bằng trong không khí vận động tranh cử. Ai cũng biết rằng gần đây hai ông Chánh Phó của VNCH đã lao mình thực vào cuộc chạy đua tranh chiếc ghế số một ở dinh Độc Lập năm 1971. Nhưng cuộc chạy đua này theo sự nhận xét khách quan của dư luận báo chí, thì đã thiếu hẳn sự công bằng. Những lời tuyên bố của nhân vật số một thì được khai thác tùm lùm, không những trên các mặt báo thân hành pháp mà còn đầy đầy trên những phương tiện thông tin quảng bá khác như Điện Ảnh, Truyền Thanh, Truyền Hình. Cuộc vận động tranh cử. Ngay cả với hai nhân vật số một và số hai của quốc gia, còn không diễn ra cho công bình huống hồ là các ứng cử viên kém hơn khác!

Nếu những điểm xấu này mà còn tiếp tục dài dài cho tới ngày bầu cử thực sự thì người viết e ngại các phòng phiếu lúc đó sẽ vắng như chùa bà Đanh mất thôi, kết quả thắng bại về ai sẽ thấy rõ rệt thì cần gì phải đi bầu nữa cho khổ thân cử tri. Xin ông nhà nước hãy cố gắng phá tan những dư luận không mấy đẹp về điểm xấu này đi. Sự tồn vong của chế độ dân chủ đang nằm trong tay các ông đó.

Bày tỏ thái độ

Đại diện ngoài cái nghĩa là thay mặt, còn có nghĩa khác là "mặt lớn" (đại là lớn, diện là mặt) Gọi là "mặt lớn" nghe không được gọi hình bằng "mặt mặt" (mặt lớn bằng cái mặt) cho nên một số người dân Giao Chỉ hiện nay đã tự động gọi các đảng đại diện của mình ở nhà hát lớn là những đảng mặt mặt. Nhân mùa bầu cử sắp tới xin ôn lại vài lời bày tỏ thái độ của các đảng mặt mặt đã làm cho đồng bào cả nước coi chơi.

Đề ủng hộ ai, chẳng hạn như ủng hộ Đại vương «đầu bạc», ra tranh cử, các đảng mặt mặt vừa bày ra một màn nâng bi hết sức rẻ tiền và cũ si, là ký kiến nghị, yêu cầu Đại vương chấp thuận «hy sinh» ra tranh cử lần nữa, hầu lèo lái con thuyền quốc gia đang mục nát (thuồng chữ của Phó vương đây) ra khỏi cơn bão tố. Ngoài màn kiến nghị kiến ngong này, các đảng mặt mặt trong bốn năm nay cũng đã không biết bao lần tỏ thái độ trung thành với Đại vương bằng cách rầm rập dơ tay chấp thuận những dự luật «kiu nguy» nền kinh tế rách như cái mền của xứ Giao Chỉ. Trong khi dơ tay như thế các đảng mặt mặt đã quên bu nó mất những vẻ mặt đau khổ, thiểu não của những cử tri đã từng có lần sốt sắng dồn phiếu cho mình.

Đề chống đối ai, như bạn đồng viên chẳng hạn, các đảng mặt mặt đã sáng chế ra thật lắm trò tục tĩu điển nghĩa. Tiêu cực thì đây là các trò đập bàn đập ghế la ó cướp micro, liệng trứng thối, cà chua, hăm bắn nát óc dọa chụp quân dơ lên đầu... Tích cực thì có những màn biểu diễn đá song phi, đâm thoi sơn, xé quần, xé áo, đập guốc lên đầu nhau.

Đề khinh miệt ai, như đồng bào cử tri «ngây thơ» đã chót bỏ phiếu cho mình chẳng hạn, nhiều đảng mặt mặt đã bày tỏ thái độ bằng cách thi nhau xuất ngoại, buôn lịch cời trường, buôn xú chiêng, buôn bạc, buôn bạch phiến, buôn vàng khối... Nếu không xuất ngoại buôn lậu, các đảng mặt mặt cũng hay ngồi chơi xơi nước ở nhà cóc them vác mặt tới nhà hát lớn để xem bạn đồng viên diễn trò. Nhưng cuối tháng vận ngựa tay lãnh lương đều đều. Trong khi đó nhiều dự luật liên can mật thiết đến đời sống người dân, vì những sự vắng mặt này nên đã phải ngâm tằm ở Hạ viện năm này qua năm khác.

Từ bốn năm nay, báo chí, nhất là báo Con Ong, đã không biết bao lần phóng kích vào nhà hát lớn bằng những ngôn từ thô bỉ nhất, chua cay nhất. Qua những bài báo nham nhở, dân chúng đã hình dung được quốc hội của mình như một chuồng gà đầy những tiếng «cục tác» của những đảng mặt mặt đã «lưu xú vận niên».

Tuy nhiên hình như những bài báo nham nhở này vẫn chưa làm người dân hài lòng. Nhiều người cho rằng cách bày tỏ thái độ của các ông nhà báo yếu xìu chỉ dám viết chứ không dám hành động như các đảng mặt mặt.

Mới đây người dân đã tìm được một cách bày tỏ thái độ thích hợp nhất để nói lên sự khinh miệt của mình. Tuần trước trong khi đi ngang quốc hội, một ông bán kẹo kéo đã vạch quần bày nguyên con chim cu hoà bình cho nó phát biểu ý kiến khinh miệt bằng một vôi nước đá, khi bày tỏ thái độ kiêu đó, chắc ông bán kẹo đã nghĩ rằng sau bốn năm đứng về phía nhà hát lớn của các đảng mặt mặt đã trở thành một nhà vệ sinh, đầy mùi khó ngửi.

ĐỐI LẬP VỚI NHÀ BẾP

LÃO DƯƠNG

TỐT CUNG NÔ BỘC

Vụ dâng kiến nghị lên Đại Vương, thỉnh cầu Đại Vương «hy sinh thêm một lần nữa», đang được bàn tán rất nhiều. Mấy thầy tướng số, làm một phát tử vi, thì đều nhận thấy rằng cung nô bộc của Đại Vương tốt lắm, luôn luôn có những kẻ trung thành, dám biểu diễn những màn nâng bi, như đám đệ tử Tinh Tú lão tiên.

Nhưng có kẻ cho rằng, việc dâng kiến nghị ấy có nhiều khi «lộn về» như các h «boomerang». Sách dạy rằng «làm đầy tớ thẳng khôn còn hơn làm thầy thẳng dại». Vì rằng, sự nâng bi và phục vụ một cách ngu ngốc quá, sẽ làm cho chủ thân bại danh liệt một cách thảm hại. Con gấu của Lã phụng Tiên, thấy con ruồi đậu trên trán chủ, đã thò bàn tay ra đập mạnh một phát. Ruồi bay mất tiêu, còn đầu chủ thì... bẹp dí. Tất nhiên là ông chủ của chú gấu phải đi một đường «về quê» rất ngoạn mục.

Sách Tiểu lâm Giao Chỉ, cũng viết một chuyện về nô bộc, Một chú Phi líp Nhỏ, theo hầu một bà lớn, tới những nơi hội họp, gồm toàn những bậc phu nhân tai mắt của xã hội. Các bà họp bàn với nhau đủ mọi thứ chuyện, với mục đích làm rạng danh cho phụn. Một hôm, không hiểu ăn hột mít hay ăn ốc, mà có lẽ bà «hầu sực» cả hai thứ cũng chưa biết chừng, nên bà lớn ngồi đầu là phát ra những âm khí, không lấy gì làm thơm tho cho lắm. Kết một nỗi, hôm đó lại là đại hội quần thoa. Bà nhích đi, nhích lại hoài, cứ y như tấm hình quảng cáo cho sự «ai đau khổ vì bệnh trĩ». Cả làng hôm đó, bị âm khí bao trùm, xài mắt cả trăm lọ dầu cù là, thật tội nghiệp. Nhưng tới một lúc, vì nghiêng mình đi không kịp, nên bà lớn phóng âm khí, nổ lớn, ầm lên như một tiếng súng. Thiên hạ biết được chính danh thủ phạm, nên nhìn bà mà cười, làm bà lớn mắc cỡ đỏ mặt, muốn đất nứt ra chui xuống. Nhìn lại đằng sau, thằng cu Phi líp Nhỏ cũng đang bưng miệng cười rúc rích. Bà lớn giận quá, bỏ ra về. Khi về tới nhà rồi, bà mới túm đầu thẳng nhỏ, mắng nó vô hồi kỳ trận:

— Mày là thằng ngu, thằng dốt, thằng ngốc, thằng nôm... Thấy tao phát ra cái đó, nếu phải thông minh như người ta, thì mày nhận ngay lấy cái đó là của mày. Đàng này lại còn bưng miệng, khúc khích cười. Cười cái con mẹ mày ấy, chứ cười! Rõ thật là thằng nôm!...

Thằng nôm bị mắng một trận, tỉnh hẳn người ra, cảm thấy ngay cái ngu của mình. Sau khi bà lớn ngừng mắng, thằng Phi líp Nhỏ rất hối hận, muốn tỏ ra rằng ta đây rất mực trung thành, bèn chạy trở lại một mạch tới nơi họp hội đồng. Thằng nôm tới, may quá, các bà lớn vẫn chưa giải tán. Nó lễ phép đứng trước các bà lớn, khoan tay lại và thú nhận:

— Kính thưa các bà, cái phát không thơm mà bà lớn con phi ra hồi này, chính là... của con đây ạ!

Thằng nôm đã tỏ được dạ trung thành. Bà lớn này, chắc cũng có cung nô bộc vào loại tốt. Lão Dương không nghiên cứu tử vi, nhưng thấy người nao có cung nô bộc tốt, thì cũng mừng cho người đó.

Nay được tin có kiến nghị, có suy tôn, nên Lão Dương rất hân hoan. Rồi đây, chắc sẽ được nghe các ông Vàng Lậu, Bạch Phiến, Nhôm lỗ khóa v... làm một phát cái chính:

— Kính thưa đồng bào, cái kiến nghị mà Nhà Nước sai chúng tôi ký, chính là của chúng tôi đây ạ!

Cổe ma

Đúng là chợ chiều

Liên tiếp mấy phiên họp tuần rồi, gánh cái trong nhà hát tây đã phải tạm hoãn bởi lý do vô cùng lý thú là không đủ túc số. Nghĩ chỉ tội nghiệp ông bầu hột soàn, ngồi trên bàn chủ tọa ngó xuống thấy đàn em đi họp lơ thơ quá, ông bầu chỉ còn nước thở dài ngao ngán đúng là chợ chiều rồi, sắp nhỏ còn mãi mãi chuyến tàu vét đây mà, tội nghiệp!

Theo C.O: ông bầu không nên buồn cho hao phí sức khoẻ, rút cuộc chỉ làm buồn lây bà chủ xe đò. Từ tháng tới nếu muốn phiên họp đầy đủ, ông bầu cứ ra lệnh cho phòng lương đề sẵn sàng «bao toạ» trên bàn chủ tọa, và đích thân ông bầu sẽ lần lượt cấp phát cho những đào kép nào xét ra đã chăm chỉ ngồi cãi nhau từ đầu giờ đến cuối giờ. Cam đoan nhà hát tây sẽ có một buổi họp rất xôm, hiện diện chăm phần chăm cái chắc. Thật mà!

Các bộ lão viên Cầu Mống chỉ thật ta!

Sau khi hấp tấp thâu hồi lệnh miễn thuế lương bổng và THLT cho quân công đối rách, nhà nước Giao Chỉ bèn gọi sang bên lập phép, một dự luật về vấn đề trên. Thấy thế, giới quân công nhiều kẻ chú quan tin tưởng rằng lập phép tức là «phe ta» rồi, sức mấy bác bỏ cho đặng.

Nào ngờ sự đời đúng là nhiều cái ngang xương, sự chú quan vừa kể của giới quân công rõ ràng là chú quan tếu. Bằng chứng mấy ngày vừa qua bộ lão Trần Hữu Phương chủ tịch ủy ban ngân sách viện Cầu Mống đã tiết lộ với phái viên Con

Ông rằng dự luật miễn thuế lương bổng cho quân công lạch lạch, không thể nào ở kẻ sa lem được. Vì theo quan niệm của bộ lão Phương nói riêng, toàn thể bộ lão viện Cầu Mống nói chung, quân công là thành phần con cưng của nhà nước, được hưởng vô vàn ân sủng của nhà nước, dân đen phải ở cõ ra đóng thuế để trả lương cho quân công, thì ngược lại quân công cũng phải đóng thuế lương bổng để trả lại tí ti cho ngân sách chung của cả nước, mới hợp lẽ công bằng được.

Nhóm Con Ông: Đúng lắm, hoan nghinh hết mình lập luận sáng suốt của viện bộ lão Cầu Mống. Việc công cứ thẳng mà làm, đừng thêm nề nang gì hết tội. Có chăng là ba năm nữa viện bộ lão mới cần ở bề cử tri lượng mà!

Kép teo chim bậy quá!

Tuần rồi kép teo chim Phạm xuân Huy lại mần một quả than thờ kịch liệt về ông quan thuế ngoài Đà Nẵng. Theo kép teo chim, họ hàng nhà quan thuế ngoài đó làm giàu mau chóng quá, tình vi đến độ khó tìm ra được bằng chứng cụ thể nào để chứng minh có sự lem nhem phi pháp trong xử việc làm giàu này. Đồng thời vẫn theo kép teo chim, số dĩ xây ra hiện tượng lý thú chỉ vì giữa họ nhà quan thuế và qui ông giám sát viên khu r từ lâu đã có sự giao du mật thiết rất bền chặt, tương thân tương ái can không nổi .v.v...

Nghe xong quả than thờ vừa kể của kép teo chim, nhiều người đã phải bật cười một cười mà rằng: Ô hay, anh teo chim độ này làm cầm tợn, bẻ anh tính tiếp tay mí li cộng sản sao mà lại đi chia rẽ hàng ngũ cuộc ra như thế? Từ lâu chủ trương của sếp lớn Phú đầu rồng chẳng từng hô hào chính sách Đại Đoàn kết đó sao? Bậy thiệt ta!

Ông Kỳ Cục giải thích cũng kỳ cục luôn

Mấy bữa gần đây cái bang Trương gia Kỳ Cục bỗng nhiên trở thành nhân vật khá nổi tiếng nhờ những màn biểu tình và tổ cáo vung vít của đồng bào Phan Thiết về những tội lem nhem của chàng,

như hồi mại quyền thế để mần áp lực này nọ với chánh quyền địa phương buôn bán chợ đen như yếu phẩm đặng bóp hầu bóp cổ cử tri v.v...

Nhưng hách nhất, đưa tên tuổi cái bang Trương gia Kỳ Cục nổi lên trên giấy nhựt trình nhất, phải đợi đến cái màn cái tà cái chánh mới đây của chàng. Theo tinh thần của cái văn thư kêu bằng cái chính đó, cái bang Kỳ Cục phân bua rằng chàng không hề bước tới viện Cầu Mống là bọn cường hào mà chỉ kêu bằng phú hào thôi! không chút các bộ lão ăn hại đá nát mà chỉ quan niệm là rất thừa; không xô xiên các bạn cùng gánh hát là bọn trốn lính mà chỉ nói sợ rằng có nhiều kép hát còn trẻ trong tuổi quân dịch nên việc đầu quân vô gánh để được miễn đi lính là phải quá v.v...

Con Ông rất phục những lời giải thích vừa kể của cái bang Trương gia Kỳ Cục. Đề nghị Hội Đồng Văn Hóa nếu không có gì trở ngại thì nên bầu chàng vô Hàn Lâm Viện đặng giúp cho nền chủ nghĩa Annam được mau khá hơn...

Chim cu còn lâu mới ra được

Cô đào thương nhà hát tây tức nữ thi sĩ Kiều nhót đỏ, vừa đây lại mần thêm một phũ « tranh đấu cho tù » khá ngoạn mục. Chả là vì ngày đầu sinh đức Như Lai sắp sửa tới nơi rồi cô đào thương động mỗi từ tâm nên bèn thảo văn thư gửi tùm lum đến các giới chức có thẩm quyền đề yêu cầu mở banh mọi cửa ngục trên toàn quốc đặng tù nhân được ra vô tự do và thông thả... in hệt lẽ phóng sinh vậy mà.

Kề ra đại diện cho dân mà biết tranh đấu cho tù như vậy cũng là được đi, còn hơn buồn lậu áp phe này nọ. Chỉ kẹt một điều, không ai lạ gì trong đám tù nhân đang nằm khám hiện giờ có một con bồ cu rất phốp pháp, từ lâu vẫn được cô đào thương cưng quý quá cỡ thợ mộc. Hoá nên có kẻ độc mồm đã đi một đường bốc thổi rằng trong dịp lễ đầu sanh sắp tới này, nhà nước chắc sẽ phóng thích nhiều tù nhân để lấy phước, nhưng riêng con chim cu của cô đào nhất định là còn lâu mới được soạn ti...

Tự nâng bi

Người dân biểu trẻ gõ cánh tay trắng nuột nà của cô vợ bé ra khỏi cổ anh, với giọng nói đầy thương mến, người dân biểu trẻ bảo cô vợ bé:

— Ra giường nằm đi cưng, để anh viết nốt bức tâm thư gửi cho đồng bào rồi anh sẽ ra nằm với cưng.

Cô vợ bé «ừ ừ»:

— Em ngồi xem anh viết cơ.

Người dân biểu trẻ năn nỉ:

— Thôi mà, cưng phá anh hoài, để anh viết cho xong còn đem quay ronéo gửi đi nữa chứ, rồi anh còn phải đi đòi tiền cho kịp, ngày mai anh đi sớm rồi.

Người vợ bé đứng dậy.

— Anh qua Pháp nhớ mua cho em những đồ lót mà em dặn anh nghe.

— Rồi, anh không quên đâu.

Cô vợ bé đi lại giường nằm dài trên đó, cô cầm cuốn Câu Chó lên đọc tiếp, và đôi lúc nuốt nước miếng ừng ực. Trong lúc đó người dân biểu trẻ cúi đầu viết...

Ngày hôm sau, tất cả các tòa báo đều nhận được bức tâm thư của người dân biểu trẻ. Trong bức tâm thư đó, người dân biểu trẻ đã có những lời đao to búa lớn đã kích ngay Hạ Viện là đã chẳng làm được gì từ 4 năm qua, người dân biểu trẻ cũng đã kích luôn một số bạn đồng viên là thiếu tư cách qua những hành vi theo đuổi hành pháp, phân lại quyền lợi đồng bào, hay đã lợi dụng những chuyến công du để đi buôn lậu v.v...

Đã kích Hạ Viện, đã kích những đồng viên của mình xong, người dân biểu trẻ mới liệt kê những thành tích hoạt động (?) của anh trong mấy năm qua. Anh đã tự bốc thơm anh hơi kỹ. Đọc tâm thư của anh, người đọc có thể nhìn thấy anh coi quân trong căn phòng thuê riêng cho người vợ bé, rồi anh đứng trước gương, ngắm nghía «bi

của mình và mần mó rồi cất tiếng khen «bi ta đẹp quá, bi ta tốt quá». Và sau đó người đọc có thể phụ đề một câu «sư cả là anh, bi anh như bi chó, vì chính bản thân anh hồi thấy con mẹ nôi»

Người dân biểu trẻ vừa làm chuyến tàu vét đi ngoại quốc kiếm ít đồ về bán. Hiện anh đang lo lắng rất nhiều, vì anh mà «ao», kỳ này thì «ngặt như con tàu đi» ngay anh sẽ được trở về quân đội và đi trấn nhậm vùng đảo Tây Sa, Hoàng Sa để trả cái tội «bất kính» với một người mà anh khi còn quyền bất khả đã mĩa mai ông ta: «Nếu là người có liêm sỉ, ông ta phải từ chức sau khi CS tổng tấn công vụ Tết Mậu Thân.»

Chi là ngọc... hành

Một dân biểu đường như có tên Đèn Sáng mới đây đã tuyên bố một cách hãnh diện là: «Những đồng viên buôn lậu của ông chỉ là loài sỏi đá, và ông là ngọc, việc buôn lậu của họ đã làm cho nước ngọc của ông sáng lên.»

Tuyên bố hôm trước như vậy, hôm sau tờ Tiền Bê, tờ báo của nhà nước, kẻ khai thành tích đi ngoại quốc của ông liền. Trong mấy năm qua ông đi ngoại quốc, có vợ đi kèm hơi nhiều, và đi rồi về với số lời đồ la den không tiêu hết. Thế là đời ông hết. Ông quả là ngọc, nhưng chỉ là một thứ ngọc hành.

Sợ tới thót bị

Phái đoàn đại diện dân Giao Chỉ mới từ Nam Mỹ về sau một tuần lễ dự hội nghị Nghị Sĩ Quốc Tế, và sau nhiều tuần đi lang thang qua các nước ngoại quốc chơi.

Khi về, vài ông Nghị, cho biết là các ông đã sợ tới nhiều lúc thót bị lên cõ,

Thứ nhất là các ông bị dân chúng ở xứ Vê Nê Duy La xuống đường đòi «mời các ông đi chỗ khác chơi» đến nỗi nhà nước xứ này phải dùng lực lượng cay giải tán và phơ chết 5 mạng xuống đường. Bởi lẽ đó mỗi khi các ông đi đâu đều có người xách súng đi kèm, kéo sợ tội thân Cộng nó soi tái các ông

Đĩa ngọc môn

thì rắc rối ngoại giao to. Cái sợ thót để thứ hai là trong buổi hội nghị thảo luận về vấn đề tìm biện pháp ngăn chặn mọi sự buôn lậu quốc tế, nhiều nước CS đã thay nhau lên diễn đàn tố cáo những vụ buôn lậu này. Theo một ông nghị, thì mỗi khi đại diện CS lên diễn đàn, các ông ngồi dưới run rẩy hồi hộp thấy mẹ, vì chỉ sợ nó khai những vụ dân biểu Giao Chỉ buôn lậu vàng và bạch phiến ra nhưng may quá, chẳng tên CS nào nói lên cái sự kiện đẹp đẽ đó cả. Một ông nghị xuýt xoa: «Thật hú vía, nếu bọn CS Bắc Việt, Bắc Hàn, Đông Đức mà được vô hội nghị này, chắc chúng nó sẽ không tha.»

Tin đồn ác

Cái tin đồn có 2 nghị sĩ dính dáng vào cuộc buôn lậu bạch phiến vẫn còn là tin đồn. Mặc dù ông nghị Huỳnh Văn Cao đã chính thức gửi thư qua Thủ Tướng yêu cầu cho biết hư thực từ lâu mà vẫn chưa được trả lời.

Theo một nghị sĩ cho biết, dư luận càng có vẻ xầm xì là một trong hai nghị sĩ liên hệ tới tin đồn vụ buôn lậu kia là một nghị sĩ rất sáng giá đối lập hạng ác và đường như tin đồn có tới tai ông Nghị đáng giá này và ông đang buồn kinh khủng.

Con Ông dự biết tài đức? của ông Nghị kia lắm, nên cố gắng không tin một tí nào. Nhưng đời bây giờ, thiếu gì những loại Nhạc bất Quân.

ĐÃ PHÁT HÀNH KHẮP TOÀN QUỐC !!!

bằng SHOTGUNS 14 nhạc

- 20 bài ca hay nhất hiện đại với 20 ca nhạc sĩ trứ danh!
- Đặc biệt nhạc phẩm «Điệu ru nước mắt», đã gây chấn động thủ đô và «Kỷ vật cho em» của Phạm Duy do Thái Thanh ca đều do SHOTGUNS phát hành với kỹ thuật âm thanh độc đáo.
- XIN HỎI TẠI: Radio Minh Châu (đường Lê Lợi) — Thương xá Tam Đa (Crystal Palace) Akai (dưới nhà) — Ngọc Hân 85 (đầu cầu thang lầu 1) — Hưng Lan 211 (lầu 1) — Nam Thanh 29 Võ di Nguy (Chợ cũ) và Nguồn Sống 142 Bùi Viện Saigon — Q. Tỉnh xin hỏi các Đại Lý!

Tất cả khách Thủ Đô thanh lịch, hào hoa phong nhã đều nên đến...

CHƯƠNG TRÌNH SHOTGUNS

TẠI PHÒNG TRÀ

QUEEN BEE

Đề thưởng thực giọng ca tuyệt vời lời cuốn của THÁI THANH
 THANH THÚY tiếng hát liêu trai vừa tài xuất giang hồ
 ELVIS PHƯƠNG (độc quyền) — Gia đình PHẠM DUY (JULIE QUANG), NGỌC TUYẾT, PHƯƠNG HỒNG HẠNH, MỸ THỂ...
NHẠC CÁCH ĐÔNG CAT'S TRIO - CAROL - MAI LỆ HUYỀN
 Ban AVT và TRẦN VĂN TRẠCH — SHOW QUỐC TẾ
 Chương trình ca nhạc vô địch thủ đô!

DÂN BIỂU, NGHỊ NGỢM LẠI SÁP VỢ NHIỀU MÓN BƠ

DĨ ĐỘC TRI ĐỘC

TIN... ĐỘC

VÌ TÌNH NGHĨA HAY CÁI CHI CHI ?

Sau cô gái Mít lai TT Bô-Ka-Sa lại mời 1 ả Tàu phù ghé chơi sơi nước

Theo tin mới nhất từ Đài Bắc loan đi do hãng AP cho biết, tổng thống Bokasa, ông quản «cột nhà cháy» ở Anam hồi còn quan Tây Trắng, nay làm Quốc Trưởng Trung Phi, vừa làm cho báo chí Giao chỉ chửi nhau om xòm, về vụ cô Ba Xí, với cô Mác Tin. Có lẽ, vì thấy mình vốn là dân nhõm, khó có dịp được nhất trình bốc thơm, bốc thối. Nên Tổng thống Bokasa đã làm thêm một phát ái tình làm cảm nữa, để tụi nhà báo thiếu tin xúm vào khai thác tùm lum, càng tốt cho thế giới, biết tiếng Bokasa đa tình nhất hoàn cầu. Số là vào hồi tháng 10-70, Tổng Bô qua viếng xã giao Trung Hoa quốc gia và ngụ tại Kaohiung. Dịp này anh Tây Đen Vua Trung Phi đã gặp gỡ nàng

Tàu phù L. xuân xanh 18 tuổi cũng ở chung địa điểm nói trên. Nàng tàu L. đã nói chuyện với Tổng Bô ở bên bờ hồ Ái Hải sau cuộc đối thoại này chẳng hiểu cái đuôi nó dài đến đoạn nào? Chỉ biết, liền sau ngày về nước, Tổng Bô bèn mất ăn mất ngủ và trồng cây si cô gái tàu hấp dẫn ấy. Để thỏa nỗi nhớ nhung, chàng Tổng Thống đa cảm, đa tình Bô Ka Sa đã long trọng đánh 1 phát văn thơ cho mời Người Đẹp 18 tuổi qua nghỉ mát tại Băng Ghi, thủ đô của Trung Phi, nơi Bô Ka Sa đang ngự tr trong dinh quốc trưởng. Và Nàng đã bay đến với chàng bằng tiền phi tồn do chàng đài thọ! Chuyện ái tình ngất ngư của ông Vua Tây đen,

nếu xảy ra trước đây hai năm, thì còn lâu hãng AP mới mất công loan tin. Nay chỉ nhờ Bô Ka Sa, đã được thế giới lưu ý bởi chuyện cô Ba Xí già, với nàng Mác Tin vác gạo gờ đây đã thành công chúa Xứ Nhèm chỉ nhờ cái lá đa Giao Chi, Bokasa bỗng nhiên thành yếu nhân thế giới, nổi tiếng ngang với Hít Le... Thật là phúc ba đời cho chú Bokasa còn chờ gì không qua Việt Nam xây một cái miếu thờ... để tỏ lòng biết ơn cái xứ sở đã giúp vua Nhèm 1 sớm 1 chiều lấy lừng tăm tiếng.

Có điều, nhóm Con Ong xin mách nhỏ cho bà Thân vợ đầu tiên của thầy quản da đen Bokasa, là... hẳn mới ấu yếm mình khi tái ngộ. Hẳn coi mình như chánh thất và coi vợ thiệt của hẳn như.. không khí. Thế mà, ngày nay, hẳn dám dờ dờ 35 với con gái Tàu 18 tuổi, quả hẳn là thẳng cha hảo ngọt. Còn đợi chi bà Thân không biểu diễn 1 phát ghen tuông linh đình rồi nhờ anh Hai Hắc Bạch làm một phát phóng đại sự om xòm, không chừng Bokasa lại có châu lạy van thấy mẹ. Làm đi bà Thân.

TIN VĂN

ỦY BAN CHỐNG ĐUÔI NHÀ ĐẤT do sáng kiến của anh Trần-Dạ-Từ Chủ nhiệm Báo Đen vừa được thành lập với sự tham dự đồng đạo của một số Luật Sư, Chủ báo và ký giả Nghị viên, dân biểu, Nghị sĩ chịu chơi nhất nước.

C, O xin long trọng báo tin mừng cho những dân nghèo, đã từng khốn khổ, khốn lộn và bọn chủ nhà đất áp bức.

NHẬT BÁO ANH SÁNG lại sắp tục bản vào ngày 30-4-71. Lần này Ánh Sáng hoàn toàn lột xác với một bộ biên tập toàn những tên chịu chơi ra rít. Đọc Ánh Sáng để biết những tên dân biểu, chính khứa mặt dày nao sẽ lại ra tranh cướp xôi thịt trong kỳ bầu cử tới.

Vị nào yêu đời, ghét đời và muốn lãng quên đời hãy nhớ về cho được nhật báo Ánh Sáng.

TUẦN BÁO TRỄ do người triệu phú Nguyễn Văn Nho chủ trương 68 trang in offset rục rờ, đang chờ những người Trẻ ở sạp báo.

● NẾU TRAI CÒ CỨ TIẾP TỤC ỤC NHAU, CHẮC CHẴN SẼ CÓ KHỔ NGƯ ỚNG THỦ LỢI.

SẼ GÈNH (Tin Độc). — Trong những ngày cận kề phùa bầu cử Chánh Phó Quốc Vương Anamata, người ta thấy Phó Vương Râu Kẽm bắt chợt tái phát căn bệnh ăn nõi bực trực một cách đáng sợ. Tại nhiều nơi Phó Vương Râu Kẽm đã không ngần ngại lên án... Nhà Nước một cách tận tình. Bọn C.O không dám nhắc lại những lời tuyên bố của Quốc Vương cũng như Phó Vương Anamata vì sợ mắc tội chia rẽ các cấp lãnh đạo quốc gia, một tội ghê gớm có thể bị treo niêu và năm ập.

Nhưng qua những lời tuyên bố của hai ông Chánh Phó, bọn C.O thấy rằng hai ông này khó có thể xích lại gần nhau trong dịp ra tranh cử sắp tới. Nhất định là hai ông phải hát bài tình nghĩa đôi ta có thể thôi, rồi mỗi người tìm một bạn đường khác hợp ý tâm đầu ý hợp.

Có điều là nếu hai ông Chánh Phó cứ tiếp tục chèo nhau, quên đi bài học trai cò, thì rất có thể đi tuột hết. Theo chỗ bọn C.O được biết, hiện nay có một số ngư ông đang trệt để khai thác sự lục đục của hai ông Chánh Phó để thủ lợi. Trong số có ông Nguyễn Thanh Hùng, cựu Thái Tá QL VNCH, Chủ tịch Hội Đồng Xã Phú Nhuận, đang ráo riết vận động để ra tranh cái ghế Quốc Vương. Ông Chủ-Tịch Xã Xệ này cả tháng nay đã chịu khó âm thầm lái xe đi tam thập lục tinh để «đặt hàng». Sở dĩ ông xếp xã xệ này dám ra tranh ghế nhơn vì tin tưởng vào cái câu «có tiền mua tiên cũng được».

C.O loan tin này với tính

cách.... đất mỗi cho dân biểu, nghị ngợm có khách hàng bán chữ ký. Hóa cho nên nếu vô bờ, các ông dân biểu nghị ngợm nhớ tìm bọn thợ viết đôi rách C.O chỉ cho tí tiền công đấy nhé.

Các tân Nghị sĩ đi hơi đông

Các tân nghị sĩ mới đắc cử trong kỳ bầu bán phần Thượng Viện vừa qua đã nổi nhau lần lượt đi ngoại quốc. Và các ông đã đi hơi đông. Ra tranh cử chỉ để dễ dàng xuất ngoại thì xin kỳ bầu cử Hạ Viện sắp tới số người ra tranh cử sẽ lên tới con số không đếm được cho coi.

Hiện nay các tân nghị sĩ đang rút ưu khuyết điểm trong những chuyến xuất ngoại của các nghị sĩ cũ, có ông đã ghi vào trong sổ tay cả những địa điểm ăn chơi ở xứ ngoài, chờ có dịp đi xử đó là các ông tới mà trả thù dân tộc.

Bây giờ đang vào mùa họp thường lệ, nhưng Thượng Viện đã diễn ra cảnh vắng lặng như chùa bà Đanh. Nhất là 60 căn phòng làm việc mới xây cất tốn cả vài trăm triệu cho các Nghị Sĩ có nơi làm việc đều rất ít khi được các ông Nghị lui tới. Chỉ có hai phòng thường được mở cửa đó là phòng của Ô. Nghị Hoàng Xuân Tửu và Phòng của Nghị Nguyễn Văn Thơ.. vài phòng đôi khi mở cửa làm việc là phòng của các ông Lê Văn Đồng, vua trốn họp đã hồi tình, phòng của ông Đoàn Văn Cừ, vua bó toán nhưng cũng là vua kín tiếng.

Xin hoan hô ông Cho Có tổ sư mê lá đa này!

Chuyện khó tin nhưng có thật 100% 1 LINH MỤC CÓ VỢ 2 LẦN

May quá, chuyện kỳ kỳ cục này mới xảy ra tại Úc, đầu tháng 4-71. Xin bà con Anamta đừng vội si và... nhà báo nói láo ăn tiền. Và đây, đầu đuôi xuôi ngược như sau: «Có một ông cha, chán cảnh làm thân Quạ Đen, tức áo trắng đen, cổ trắng, nên đã phom phom phá giới, nhẩy ra đời để lấy vợ rất du dương. Không may, vì tình duyên vẫn số, nên bà xã của đấng linh mục này, lẩn đùng ra tắt thở sau 3 tháng mê ly. Có lẽ vì... đấng linh mục bị bế tắc đường ăn ái quá lâu, nên chàng đã làm một phát «ráp-pen» ái tình, đêm ngày đánh đấm tung bưng, làm bà xã hết gân, đành chui thẳng vào sơ mi gỗ... vinh biệt đấng linh mục phu quân quá ư là cường dương, bà chịu hết nổi. Thế rồi sống cảnh góa bụa, buồn rầu sống cảnh góa bụa, buồn rầu thấy mẹ, vị cha cố này lại phẩy phẩy xin phép trở

lại nhà thờ và khơi khơi khoác áo Quạ Đen.

Song đã không biết mùi lá đa thì thôi, chứ nay đã được nếm hương vị đàn bà rồi, nhà linh mục đa tình đó, sức mẩy mà đoạn tuyệt được với Lá Đa. Do đó, chàng lại cao hứng... thêm lấy vợ lần nữa. Thế là vì chán cảnh ngồi nghe thiên hạ xưng tội để giải tội... trong lúc con lợn lòng của cha đời... mang tội tùm lum, cha bèn hiện ngang xin phép Vatican treo chén lần thứ hai, rồi long trọng làm đám cưới với một nàng tí phú cũng đã chết 3 đời chồng. Tờ hôn thú đã được hoàn thành với lý lịch rõ ràng ghi như sau: họ và tên chú rể là ô. John Hatch nghề nghiệp linh mục, sanh quán tại Brisbane Úc đại Lợi. Còn cô dâu là Julie Rubin, nữ hoàng tí phú chúa trùm nghề nuôi bò, cùng làng với chồng

Làng «hít tô phe» bị đại bố

Trong tuần qua, toàn bộ tác đảng tiên ông đã bị báo

KHOAN HỒNG 1 LẦN NỬA CHO CÁC ĐÀO BINH

Vì trận Hạ Lào quá sôi nổi cho nên dư luận đã hơi quên đi các màn ác liệt — hiện đang xảy ra trên chiến trường Kampuchia.

Từ 2 tuần qua, nhiều trận đánh vô cùng kinh khủng — cũng đại phao ờ ạt, phía VC cũng hàng trăm xe tăng ào ào tiến vũ bão phía ta — và cũng đánh đấm tung bưng. Với kết quả... đáng kể về mọi mặt.

Được biết các đơn vị của LD5 Công binh chiến đấu và các T. Đ33, 38 ĐĐQ và thiết kỵ... tham dự trận đánh với nhiều hy sinh dũng mãnh.

Cũng nhân dịp «mất mát» tại Hạ Lào và... Kampuchia vì đánh lớn phải bại lớn, đó là dĩ nhiên ta phải chấp nhận Có điều, hiện ta đang có một số khá lớn đào binh. Nhiều anh em còn trẻ bị kẹt gì đó đành mang tội đào ngũ — họ đã kéo tới tòa báo, nhờ nhật trình đăng dùm lời kêu cầu của đại đa số đào binh, xin Nhà Nước thêm một lần nữa, khoan hồng cho được trở ra trình diện và đứng bỏ tù họ. Để họ được trở lại đơn vị tiếp tục chiến đấu. Phần đông cho biết vì xúc động trước tin Hạ Lào, nên họ nóng lòng được tái ngộ hầu ra trận trả thù. Mong Bộ quốc phòng lưu ý điều này.

động cực kỳ nghiêm trọng.

Hầu hết các Động tiên cỡ lớn và nổi danh đều bị hít thật lực. Hốt thăng cánh cô bay, chứ không phải chỉ bắt bỏ đạo diễn như thừa nào.

Chỉ tội cho các đảng Hít Tô Phe lão làng đã có nửa thế kỷ... cầm bằng bản bazooka.

Nay bắt vĩnh biệt trục khác, như kiểu đời hòa bình, thì chỉ có «tịch» là cái chắc. Nghe đồn, các bạn Đại Hàn mới tặng chính phủ Anamta một loại thuốc cai à phiện rất thần diệu. Hiện ở các bệnh viện công đã có loại thuốc cứu nguy này. Rất mong, ông nhà nước làm dùm một phát thông cáo để dân Hít biết đường đi chữa bệnh... Và cũng rất mong các dân anh «Bạn Dân» khi làm nhiệm vụ bắt bỏ hãy nhẹ tay cho các kẻ nghiện vì bất khả... kháng bởi cai là chết tuyệt suýt. Nhờ các ông có thông cảm cho mục tiêu là triệt hạ ma túy tận tổ, tận gốc — chứ đâu có phải là cứ đi vờ, cứ công tay dân hút, cứ bỏ tù — để rồi, đang nghiện hút, vào Ấp Chí Hòa, thành nghiện chích (choác) còn nguy hại trăm lần hơn là à phiện hít.

Rất may là đấng Cò trẻ tuổi chuyên trách về mục đại bố Tiên Ông — Sau một phát nặng tay với nhà văn chống Cộng số dách tại miền Nam là đại huynh NMC — bèn cảm thấy ân hận, nên kể từ buổi bỏ tù 1 nhà văn lão làng hơi quá khe khắt, quí... có nói trên đã bùi ngùi cảm động, và có phần thay đổi thái độ với dân làng hít chất nghệ sĩ trong huyết quản

NÓI LÁO *ma* CHƠI

Nói lão mà chơi, nghe lão chơi
Dàn đưa lất phất hạt mưa rơi
Chuyện đời đã chán không buồn nhắc
Thơ thần nghe ma kể mấy lời
VƯƠNG SĨ TRINH

● GÃ THÂM

Làm gì tới một tấn thuốc liều ?

Thời buổi này, có nhiều cái bé rồi cũng bị người ta xé ra to. Tỉ dụ như mở một khóa hội thảo để mở xé những chuyện tham nhũng, bắt công trong xã hội hiện tại mà Bà Giám Đốc Trường Công tác Xã Hội, nhũ danh Phạm thị Tự, đã phải khoe là uống cả «tấn thuốc liều»,

Theo dõi những tin tức về khóa hội thảo trên, người ta thấy những người tới tham dự hoặc thuyết trình tại khóa hội thảo cũng chẳng làm điều gì đáng gọi là «liều» cả ! Như thế không chừng một tấn thuốc liều đã bị Bà Giám Đốc nhà ta đầu cơ tích trữ để mai mốt đem ra bán chợ đen mất ?

Cũng có lẽ tại bà giám Tự không chịu đọc báo Con Ong, chứ nếu đọc sơ qua, bà sẽ phải có cảm tưởng là mỗi lần hoàn thành một số báo, có lẽ ẽ kíp Con Ong đã phải nuốt cả trăm tấn thuốc liều do B 52 thả xuống.

Kỳ thực, bọn này đâu có phải uống một viên thuốc nào ? Lý do : «liều» đã nhập vào máu, vào xương vào tủy, đã thành «nghe của các chàng» rồi !

Hai trận «wrestling» bất hợp lệ.

Dân Giao Chỉ nhờ một thời gian được các đạo huynh Cờ Huệ cho xem TV đô vật, nên lúc này dường như hầu hết đều có máu «đô vật» trong người. Và đi tiên phong biểu diễn chính là các vị đại diện dân ở Viện Ô Nhục.

Tuần trước đây, Nữ Đô Vật Nin Tê vì nổi hứng bất tử nên đã cấp độ bừa bãi với đô vật Ấn Vung Bột. Sự thật trên khắp thế giới, chưa có võ đài nào cấp độ cho nam đô vật đấu với nữ đô vật. Vì vậy, võ đài Ô Nhục đâu có dám xé rào.

Nên mặc dù Nữ Đô Vật Nin Tê vừa xáp võ đã chiếm ngay thượng phong, làm cho Đô Vật Ấn Vung Bột ngất ngư con tàu đi, tất cả các giám khảo trong tài khán giả đã vội vàng ủa tôi tuyên bố : cuộc đấu bất hợp lệ ! Hai tay đô vật liền được can ra, cho về dưỡng sức, tập luyện lại, chờ dịp khác sẽ đấu với một địch thủ cân xứng.

Tướng thế là xong, ai ngờ hôm mới đây, mấy tay đô vật khác cũng lại tự động cấp độ ầu, đánh nhanh như chớp làm cho khán giả ái mộ không kịp thưởng thức tài nghệ cho mãn nhãn.

Đầu tiên là tay đô vật Có Thời lên đấu võ mồm. Đô vật Tướng Bờ ngồi dưới bị trúng đòn mồm cảm thấy nhức nhối khó chịu nên nhảy lên võ đài theo, và tay nhẹ kí (hạng Ruồi là nhiều), đô vật Tướng Bờ vẫn khoải đầu bằng chân tay hơn. Nói cho đúng ra, nếu đấu với Có Thời thì Tướng Bờ thắng là cái chắc. Ai dè lại có thêm Đô vật Thư ớc Mốt nhập cuộc làm cho cục diện trận đấu chưa khởi diễn đã bị đảo lộn ngay.

Bắt chước theo lối đánh «bàn» của các tay đô vật mua giáo Kojika. Don Carlson, đô vật Thuộc Mốt chẳng cần chờ Có Thời chạy tới nắm tay, mà cứ việc lẳng lặng chồm lên tát cho đô vật Tướng Bờ hai phát nháng lửa. Tướng Bờ chưa kịp phản công thì trọng tài và khán giả đã nhận ra hai đối thủ này không đồng cân đồng lượng. Nghĩa là đô vật Thuộc Mốt tuy lùn nhưng vẫn nặng, cân hơn Tướng Bờ thế là một lần nữa, trận đấu vật bị tuyên bố bất hợp lệ.

Đô vật Tướng Bờ có hơi đau, nhưng khán giả còn ấm ức hơn !

5 Triệu tấn bom trên quê hương môn mồi

Người Mỹ vừa làm một bản tổng kê số lượng

bom được trút xuống trên quê hương Việt Nam, Việt Nam là cả Nam lẫn Bắc Việt. Theo bản tổng kê thì từ năm ông Nguyễn Cao Kỳ lên làm Chủ Tịch ủy ban Hành Pháp trung ương và ra lệnh động viên từng phần, mọi thanh niên từ 30 tuổi trở xuống đều bắt buộc phải nhập ngũ, tới nay là 1971, bốn năm sau luật Tổng Động Viên ban hành người Mỹ đã trút xuống tất cả gần 5 triệu tấn bom,

5 triệu tấn bom đã được trút xuống một quê hương môn mồi vì chiến tranh. 5 triệu tấn bom từ loại bom 250 cân anh tới loại bom 7 tấn đã nổ trên những vùng rừng núi, làng mạc, đô thị. 5T tấn bom không biết đã giết chết bao nhiêu người, những người VN, dù ở bên này hay bên kia chiến tuyến cũng đều là người Việt. Rồi sẽ còn bao nhiêu triệu tấn bom được trút xuống nữa, và sẽ còn bao nhiêu người chết tan xác, chết như những con vật bị thiếu cháy nữa ?

Bạn dân đi tù

Theo tin các báo, một số bạn dân của ta đã bị ông Tướng Tư Lệnh cho đi tù vì có nhiều hành vi tham nhũng, hối lộ, ý quyền bắt nạt dân. Từ ngày ông Tướng lên nắm quyền, dường như ông Tướng đã làm hơi nhiều việc hay trong cái truyền khẩu là mới đây ông Tướng thường mặc dân phục, đi xe đạp lang thang qua các phố phường nắm ngay chốc các bạn dân bẽ bối với dân ngoài đường, và hình như ông Tướng chịu chơi này đã có lần ghé thăm không kèn không trống một ty cảnh sát và trong cuộc viếng thăm bất ngờ đó, ông Tướng được chứng kiến những sòng bài đánh giải khuây nhưng ăn thua hơi nặng của các bạn dân trong lúc rỗi việc dư người,

Ai là người chết cuối cùng

Niềm hoang mang đau xót của những người Mỹ, những cựu chiến binh Mỹ đã tham chiến ở VN, và đang làm những cuộc xuống đường chống chiến tranh tại Hoa Thịnh Đốn bây giờ là : «Ai là người chiến sĩ Mỹ cuối cùng ngã xuống trên chiến trường VN trước một ngày, một giờ đình chiến hay trước một ngày một giờ được lệnh xuống tàu về nước ? Ai ? làm sao mà biết được, người bị ngã xuống cuối cùng trước giờ ngưng tiếng súng đâu phải được hưởng ơn thiên triệu, «Mẹ đã đưa con về trời» ở giây phút đó là giây phút đau khổ cho kẻ được đưa về trời.

Thằng cu thối mặc đồ dù là ai ?

Một chuyến phi cơ E.V.N. từ Hồng Kông vừa đáp xuống phi đạo chưa ngừng hẳn thì từ ngoài sân ; một cái bang đẹp giai (chắc là con nhà giàu) mặc quân phục Dù có gắn tòn ten 2 cái hoa mai vàng trên cổ áo. Lái xế P.504 mới toanh hấp tấp rời xe phóng mau vào phi cảng... đón hàng.

Các Sếp quan thuế trông thấy NGƯỜI sợ vải dài ra quần vội vàng «lầm» theo lời NGƯỜI dạy bảo ! Lập tức, nhiều chiếc valy to kỉnh được dâng lên NGƯỜI... và NGƯỜI thơ thối hân hoan ra về ! Mẹ kiếp, quan quyền có khác !

Một Sếp quan thuế mới ra trường «đại dột», hỏi bạn đồng nghiệp : «Người là ai dzậy ? !» Rõ vớ vẩn ! NGƯỜI là T chứ còn ai vào đó ! Muốn biết rõ hả ? OK ! Người là «Trung úy T.» an ninh ở Phú Tổng Tông ; giai tể của Sếp ở «ám sát viện» phu quân khá kỉnh của NG.T.X.L «Hò tét dờ le» nay đã đi... dề. Từng nời tiếng một thời ! Nàng đi «dề» chàng đi vận hàng hộ cho nàng hạnh phúc thấy mẹ ! Chai tội cho chiến sĩ bị «cấp HC Mai lệ Huyền...», đêm mỗi ngày trên TV đài phát thanh đã muốn ngắt ngư con tàu đi, bây giờ còn bị thằng cu, Him thối «đám» nữa thì chịu sao thấu hờ... Ngọc Hoàng ?!

Vừa thôi chứ !

● CÔNG TỬ HÀ ĐÔNG

Thằng cu thối, cái him thối nào đây ?

Theo một nguồn tin được loan tải trên tờ «Newyork Time» mới đây ở Hoa Kỳ, cho biết : Mỗi tháng chính phủ VNCH bị thất thu ba triệu Mỹ Kim tiền thuế (một tỷ 200 triệu bạc Việt Nam) từ ngã Phi Cảng Tân Sơn Nhất, qua các hành lý xách tay (?) của hành khách. Và tờ báo này đã lên án một số viên chức quan thuế ở Phi Cảng TSN đã thông đồng với bọn buôn lậu phá hoại nền kinh tế quốc gia và làm ngân sách bệch thất trên 12 tỷ bạc

Tờ báo này, nói còn quá ít khi đưa ra con số 3 triệu Mỹ kim mỗi tháng, bọn «Con Ong» xin bổ túc thêm để gọi là giúp bạn đồng nghiệp... thêm tài liệu :

— Những ngày gần đây, các cơ quan an ninh tình báo của Mỹ và Việt Nam (với sự trợ lực của Cảnh sát quốc tế) đã tìm cũng như khám phá ra con đường của bọn buôn lậu quốc tế đã đem hàng vào VN. Đó là con đường dễ dàng và ngon ăn nhất : Phi hành đoàn và nữ tiếp viên phi hành, tin được cho biết thêm rằng 90% hàng lậu thuế đã từ ngã này mà vào Việt Nam. Các tiếp viên phi hành và phi hành đoàn E.VN là tay sai của bọn buôn lậu quốc tế lãnh trách nhiệm tải hàng ăn hoa hồng. Đó là chưa kể có một số him tiếp viên phi hành làm ăn lẽ như em X tự XI tự X già trâu từ ba năm nay đã tung hoành trên Phi cảng T.S.N như chó không người. Him đã «dự» hơi một Him già tên là A. trong cái gọi là «Phụ nữ đòi quyền... xón» của Him thối Ngô bá Thành. Him A từng tuyên bố rằng : Him chỉ nói chuyện với TT Nixon, ngoại trưởng Rogers với cố vấn Kissinger và ở VN thì nói chuyện mí lý TT Thiệu, Tướng ABRAW và ông già tù lạnh Bunker mà thôi ; chả thêm nói chuyện mí lý ông cả cộ nào cả ! (Nói dóc ghê thấy mẹ !).

Em X già trâu là người củabọn buôn lậu quốc tế đóng trụ sở tại Hongkong, Tân gia Ba, Lào và Bangkok. Hơn 5000 hàng đờ luych lậu thuế tại cá tiệm ở TAX EDEN là hàng do Him X đem về. Từ 3 năm nay, ở phi cảng TSN ai ai cũng đều sợ Him X vì Him tuyên bố rằng : «Giám Sát Viện, TT Tà Chánh và Tổng giám Bốc Quan Thuế Dương thiệu Sính, Chánh sở kiểm nã toàn quốc Trần thiệu Khởi còn bị Him coi như không có thì sức mạnh, ông Trưởng Ty Vinh dám sờ vào lông nách của Him ! Bộ dám mó hang «cọp» sao ?!

Him đã xem các Sếp nói trên như không có trên cõi đời này thì SẾP... Nguyễn Tấn Trung của E.VN sức mấy ! Mà đã coi Sếp Trung không có thì SẾP Trịnh văn Vinh cũng không có nốt ! Hời các bố ở «Newyork Time», Him XI không tải hàng vào bằng cái xách tay đâu mà bằng : Hàng chục cái va ly to bự đó các bố à ! Cầu xin ơn trên cho Him XI đem hàng vào đều đều mà không bị gì... dề cho vòng linh của chiến sĩ ta ở Kampuchea ở Hạ Lào v.v. mau siêu thoát ! A di đà Phật, A mem ! mohamét ! Tiếp tục đi em X thân mến...

VIÊN NGỌT DỄ UỐNG
CHỮA BỆNH NHIỄM TRÙNG

COTRACYN

- 2 TRỤ-SINH (antibiotiques)
- 3 KHÁNG-SINH (sulfamides)
- SINH-TỐ B12 (vitamine B12)

XIN NHỚ NHẬN HIỆU TRÁI TIM

CON ONG

ĐO CHƠI ĐỀ CHỌC

Sau một tuần nghỉ xả hơi, cả 4 toán tuần trước lại tiếp tục dự đố vui, không có cuộc xáo trộn nào xảy ra như một vài nguồn dư luận tỏ ra lo ngại...

Lập Sường của ông Phó ?

HỎI : Nhiều kẻ thói mồm chề ông Phó nhà ta lúc này đã thay đổi lập sường, nhưng ông Phó gần cổ cái là lập sường của ông vườn còn y nguyên. Vậy chữ bên nào sai, bên nào đúng ?

NÓNG NÀY : Đương nhiên là ông Phó đúng vì trên coi đời này, có ai hiểu mình bằng mình đâu nhỉ ?

HẾT THUỐC CHỮA : Ô, ông ấy cái thì cứ để ông ấy cãi. Chữ cái "lập sường" điều hầu bị teo ai thành "lập sường" bỏ câu, cả thế giới ai lại không thấy ?

Ô NHỤC : Phải rồi, cứ để ông ta cãi. Cái chùng nào chỉ tổ hại cho ông ta chùng này.

NỮ KÊ : Muốn biết bên nào sai, bên nào đúng, chỉ có hỏi bà Phó mới chắc ăn.

BAN GIÁM KHẢO : Về vấn đề "lập sường" Nữ Kê đúng là số dzách : 5 điểm !

Con số bách phân nào chính xác ?

HỎI : Cách đây ít lâu, Phủ Đầu Rồng loan báo chính quyền ta đã kiểm soát được 99,8 0/0 dân số Miền Nam V. N. Mới đây, ông Ngoại Ngõ Ngân lại tường trình trước một phiên họp Đồng Minh rằng VNCH đã kiểm soát được 90 0/0 dân số. Vậy chữ con số nào đúng, con số nào sai ?

NÓNG NÀY : Ông Ngoại tuy ngờ ngẩn, nhưng con số của ông chưa hẳn là ngờ ngẩn. Lý do rất dễ hiểu là lúc này điều kiện thuận lợi để loan báo kiểm soát được 99,80% dân số đã qua rồi !

HẾT THUỐC CHỮA : Muốn biết con số nào đúng, xin mời quý vị hãy xem Công Báo Giao Chỉ. Và cũng xin thưa trước là không đời nào Công Báo Giao Chỉ lại đăng những bản tường trình về Hội nghị Đồng Minh.

Ô NHỤC : Nguyên nhân cái vụ trống đánh xuôi kèn thổi ngược này nhất định là tại ông ngoại cương ầu không chịu theo dõi những lời tuyên bố của thượng cấp.

NỮ KÊ : Xét kỹ ra thì hai con số tuy là hai, nhưng vẫn là một, chỉ có một đẳng xài ở quốc nội, một đẳng xài ở quốc ngoại mà thôi.

BAN GIÁM KHẢO : Trật hết : cả hai con số đều đúng ! Trước đây, đúng là ta đã kiểm soát được 99,80% nhưng sau vụ ViXi bản bậy bạ vào buổi lễ ở tỉnh lỵ Chương Thiện và đưa đại một vài quận miền Trung ông ngoại phải trừ hao đi 9,80% cho nó thật chính xác, kéo máy điện tử của Mèo nó cười cho !

Kiến nghị nâng bi ?

HỎI : Tuần vừa qua, báo chí có phát giác 1 bản kiến nghị "nâng bi" của 80 cụ trong dân, yêu cầu xếp "hy sinh" thêm một lần 3 niên nữa. Một bản kiến nghị như vậy, nếu có thật, sẽ lợi cho ai, hại cho ai ?

NÓNG NÀY : Chẳng có lợi cho người ký cũng như người nhận mà sẽ "cháy" hết. Bởi vì bọn nâng bi hiện đang bị coi như một bầy "hủi", chúng mà dính đến ai, người đó sẽ bị lây. Tất nhiên những ai không dính líu tới kiến nghị đều vẫn an toàn trên xa lộ.

HẾT THUỐC CHỮA : Bà con ta rõ lắm chuyện, hoặc giả không được ăn nên đạp đồ chơi chữ được hai phần ba Nhà Hát nâng bi, ai lại

không ham ? Tòa Nhà Trắng mà thấy được thành tích này, họ cũng phải lễ con mắt chứ bõ. Nó tóm lại, có lợi cho mọi phương diện quốc gia.

Ô NHỤC : Vâng đúng vậy, ba bề bốn bề sẽ cùng có lợi. Nên Dân chủ Giao chỉ sẽ nổi danh khắp thế giới, Xếp sẽ hài lòng, những tay ký kiến nghị sẽ được ngồi lại Nhà Hát thêm 3 niên để tiếp tục ký thêm nhiều kiến nghị khác. Trăm hay cũng chẳng bằng tay quen mà !

NỮ KÊ : Rất tán thành ý kiến của 2 toán trên, và xin góp thêm : ngoài ra, Đức Trần Hưng Đạo cũng sẽ có dịp hiển linh. Tiền tề quốc gia được lưu thông, khỏi bị ứ đọng ở Ngân Hàng, Ngân khố, các tiệm buôn và các xóm ăn chơi đi điểm sẽ phát đạt nhờ sự chiếu cố của 80 cụ trong dân nói trên.

BAN GIÁM KHẢO : Cả 3 toán quá hay : mỗi toán 1 điểm rưỡi !

Người Mèo sẽ không xia vô ?

HỎI : Ông ngoại Cờ Huê vừa minh xác là người Mèo sẽ không xia vô các cuộc bầu cử sắp tới xứ Anamta. Liệu có thể tin được điều đó chăng ?

NÓNG NÀY : Dù muốn dù không, ta vẫn cứ phải tin rồi. Chữ đề xảy ra bầu cử gian lận, lại mất công đảo chánh, mệt quá !

HẾT THUỐC CHỮA : Từ hồi nào đến giờ người Mèo có bao giờ xia vô các cuộc tranh chấp ở xứ Anamta đâu. Lần này chắc cũng như mọi lần chứ gì !

Ô NHỤC : Theo phép lịch sự, họ cũng nên tuyên bố như vậy. Nhưng nếu họ xia vô cho mỗi người kiểm chút cháo, thì mình cũng còn cầu... Nếu cần, ta tái lập một bản kiến nghị mấy hồi.

NỮ KÊ : Người Mèo họ vẫn minh cần phải tin họ nước mình mới có cơ khá được.

BAN GIÁM KHẢO : Lần này như mọi lần, Hết Thuốc Chữa quả đã tìm ra chân lý 5 điểm !

QUẠT MỒ

Lang Đán làm tức cái bọng dái

Tụi Con Ong rất may là, tuy làm báo, nhưng không bị có mặt trong buổi họp báo của đốc tờ Đán về đề tài "Khăn Hoang Lập Ấp" được trình diễn rất vô duyên và lỗ bịch trên đài Ti Vi Giao Chỉ tối 22-4-71.

Khi ngồi theo dõi cuộc đấu hót nhảm này, có lúc chúng tôi đã toan đập bẻ mặt kiếng vì bị nghe nư cười vô cớ và đẩy về bệ bàng của ông Đán. Số là, vào đầu đề, Đốc tờ Đán nhảm mạnh là, buổi gặp mặt báo giới nhằm thảo luận về vụ Khăn Hoang. Rồi sau vài lời phi lộ ba lảng nhảm, đốc tờ Đán lưu ý báo chí rằng : « chỉ nói về khăn hoang còn nếu hỏi vụ khác, thì ngoài thẩm quyền của đương sự ».

Đến lượt nhà báo lần lượt hỏi : rằng : Khăn Hoang có giống Đinh Điền không ? Rằng : sẽ ưu tiên cho ai khăn hoang v.v... và v.v... Đốc tờ Đán, được dịp « múa võ miệng » ra cái điều ta đây tuy giữ chức QVK, nhưng thầy lang tây họ Phan vẫn nghiên cứu kế hoạch to lớn vĩ đại, chứ chẳng phải ngồi chơi sơi nước, như ai kia đã ví thầy Đán, chỉ là loại rế tiền — không đáng năm xin mỗi tháng !

Nếu họ Phan cứ thế mà bốc thổi, riêng cho cá nhân mình, thì chẳng ai thêm đêm xia đến dự án "con cuốc" của cái Phủ cứu lụt ấy. Đàng này, khi không, ông lại phản pháo nhà báo, bằng những ví dụ lằng xẹt. Rằng : Làng báo ta có tật chỉ hay nằm nhà viết "ba chớp, ba nhoáng"... (nguyên văn). Rằng, « Làng báo An Nam chỉ có 1 số đứng đần được ông Lang Đán công nhận, còn thì... » Thầy Lang thấy khó kiếm lời nói tiếp, bèn cất tiếng cười hi hi vừa nhạt nhẽo vừa vô duyên không sao nghĩ nổi. Trong lúc anh em báo chí đổi hẳn sắc mặt và tỏ vẻ rất khó chịu, vì bị nghe

thầy lang tây dạy dỗ nghề làm báo. Thịnh thoàng lại nhảm mạnh là « Chính tui đây, cũng lẩn lộn trong làng báo 8, 9 năm, nên tui rất hiểu làng báo, bắt buộc phải loan tin sốt rẻo nên không chịu phối kiểm, và vì thiếu phương tiện. » Chúng tôi nhận thấy, cứ sau vài câu chữ số làng báo, Lang Đán lại tự bào chữa dùm như để làm nhẹ bớt sự phẫn uất của các đại diện báo giới ngồi nghe thầy lang giảng bài...

Một ký giả đứng lên phản kích lang tây. Rằng : « Ông nói nhà báo loan tin hồ đồ không căn bản, ông nói hơi quá lời ! vậy, xin ông vạch rõ đó là báo nào, nếu không chính ông đã nói không căn cứ. »

Giữa lúc Lang Tây đã có vẻ lúng túng và áp ứng churakip đáp, thì Xếp Huyền đã nhan h miệng đỡ đòn cho Ngài QVK (cú đỡ «Rơ Ve» này đáng được phủ QVK ghi điểm son và cần phát luôn cho Xếp 1 cái bội tinh phủ Con Quốc...) Xếp đỡ lời rằng : « Xin đề dịp khác bàn lại, hôm nay chỉ nói về khăn hoang ? Ai cũng tưởng, thoát cơn hiểm nghèo, Lang Đán lễ phục thiện tự biết mình quá lỗ. Trái lại Lang Đán đã, chẳng những không tỏ vẻ ăn năn, lại còn đòi trưng bằng cớ, rằng : «Gần đây, có báo loan tin ông Trường Ty Xã Hội, Hậu Nghĩa ăn cắp tiền. Nhưng khi điều tra kỹ, thì nhà nước đã cấp tiền cho đương sự đấu mà ăn cắp được ! Lang Đán, còn bồi thêm 1 phát dẫn chứng thứ hai rằng : Bữa nọ, Lang Đán có nói tại Thượng viện là sẽ ghi nhận ý kiến, đề chuyển đệ Tổng Thống, thì báo chí đi loan tin là đã nhận và đã chuyển. Lang Đán nhảm mạnh, chuyện "sẽ làm" không thể nói "đã làm". »

Và, Lang Tây còn tấn công thêm rằng : « Trước đây, báo chí chẳng rõ lấy tin nơi mô, mà cứ đăng hoài là, hồi Ông Kỳ, nội các chiến tranh, có cho Miền Trung 1 tỷ bạc, để tái thiết, thực tế, làm đếch gì có 1 tỷ, chuyện chưa hề cho, mới là dự định, thế mà nhà báo lại dựng đứng lên là đã cho rồi. Và cứ đặt vấn đề hỏi hoài hoài, rằng 1 tỷ đó biến mất nơi nào ?

Rất tiếc là tới đoạn này thì cuộc chiến tạm kết thúc, sau khi Lang Đán bỏ nhò thêm phát sau chót rằng : Riêng tui, chỉ xin qui báo đăng đăm lời cái chính, nếu như có điều loan sai về lời tuyên bố của tui nói riêng cũng như của Phủ QVK nói chung.

Trên đây là nội dung cuộc họp báo, mà Lang Đán đã công khai xúc phạm đến làng báo. Sở dĩ chúng tôi phải đề cập tới là vì, buổi họp báo nhằm trình diễn trên TIVI, vậy nếu như thỉnh giả nghe qua những lời "dạy dỗ khó ngữi" của Lang Đán, thì bà con ta sẽ nghĩ sao về làng báo Việt Nam. Dù thực tế, làng báo cũng chẳng phải thần thánh gì ? Song với Lang Đán, không thể đủ tư cách để phạm bình chỉ trích, nhất là theo giọng thầy giáo dạy học trò.

Mặt khác, cũng trong cuộc họp báo này có tin đồn cho biết, Lang Đán còn nhờ 1 lão ký giả là Me Sừ Đ. của S.G.M, hỏi dân cánh, điều thắc mắc về lời tuyên bố của ông Phó Râu Cao Kỳ, rằng : « Vì thiếu chất ngân dút lốt, nên ông Phó không được phép khăn đất hoang tại Đà Lạt, như báo đã loan tin mới đây ». Nhà báo, bạn bè của Lang Đán đã hỏi như thế dường như theo lời rí tai trước của Lang Đán, nhằm mục đích trả thù Me Sừ Kỳ, vì ông Phó là tác giả lời nói hạ giá Lang Đán, cho rằng « Hần... » chưa đáng 5 xin, vì hần là loại rế tiền.

Lẽ ra theo lời nhảm mạnh của Lang Đán, là chỉ họp báo về khăn hoang. Tại sao thầy đốc tờ QVK lại thích gài câu thắc mắc kể trên. Nếu là tips người đứng đầu đảng hoàng thiết tưởng, chỉ nên trả lời vắn tắt, là « Chuyện đó ngoài đầu đề. Và thuộc thẩm quyền của ông Kỳ ».

Trái lại, Lang Đán mừng ra mặt, bởi có cơ hội "quạt lại Phó Kỳ. Do đó, Thầy đốc có bằng cấp to bự, mà lòng dạ hẹp hòi nhỏ nhỏi ấy, đã đặng hằng giọng rồi trình trọng, đồng dạc và rành mạch rằng : «Nói cho đúng, đây là chuyện của Bà Kỳ, chứ không phải của ông Kỳ. Và chuyện ấy là 1.500 mẫu. Thay vì, quyền mỗi công dân, chỉ được xin tới đa là 10 mẫu. » Ông Lang QVK còn kể vạch khéo, thêm dăm bày lời nặng nề, nhưng, chúng tôi khỏi cần nhắc lại, chỉ thấy thái độ ấy quả tình thiếu quân tử.

Chúng tôi tin chắc rằng anh em ký giả có mặt trong buổi họp tối 22-4, cũng chung niềm phẫn nộ trước sự vô lễ lỗ bịch của họ Phan. Viết bài này kể đã quá dài xết ra không đáng phải bận tâm với loại Lang Đán ! Xin chấm hết... cho đỡ tức cái bọng dái. (R).

CHÉM RUỒI

Đàn đầu mà gây tai trâu
Đạn đầu bắn xẻ gươm đầu chém ruồi

VĂN QUÂN hạ thủ

Nghị Minh chứi đ.m. Nghị Cao

Thừa dịp chủ tịch Nguyễn Văn Huyền «đi khỏi» người nghị sĩ Huỳnh Văn Cao đã hoạt động khá ồn ào trong chức vụ chủ tịch viện bỏ lão. Lâu lắm mới có dịp vàng son này mà, người ồn ào là phải. Chỗ nào cũng thấy có mặt người, cũng nghe người tuyên bố vung vít, hình như người muốn ai cũng phải biết là có cái mặt người trên cõi đời này và hiện người bành lăm, đã leo tới chức «quyền chủ tịch» viện bỏ lão rồi, chẳng mấy chốc đã vượt qua mặt cụ già Huyền mà nhảy chồm chồm lên làm chủ tịch thực sự ngay.

Để sửa soạn cho tương lai sáng chói đó, người «quyền chủ tịch» vừa làm một châu hợp báo và đoạt giải nhất về tài «nâng bi». Thoạt tiên, người ca rằng: «Nếu không nhờ cuộc hành quân Lam Sơn 719 nhằm phá vỡ các cơ sở tiếp liệu của CSBV tại Hạ Lào thì chắc chắn Nam VN sẽ rơi vào tay CS chậm lắm là cuối năm nay». Thật là một phát giác «mới mẻ» của nghị Cao. Chắc thế nào người cũng được Tổng thống gọi vào xoa đầu khen giỏi, cổ nữa lên sẽ cho làm chủ tịch.

Thắng được một võ, nghị Cao bèn kêu gọi các bạn đồng viên «thông cảm đặc biệt» trong vấn đề cửu xét phần tu chính dự luật Tổng động viên. Theo người «không cần ấn định rõ rệt thời gian tại ngũ của các thanh niên thi hành quân dịch» mà vấn đề quan yếu là «gây được niềm tin trong đồng bào đã đóng góp con em...» Có 2 thắc mắc trong vụ này. Trước hết, tại sao lại cần có sự «thông cảm đặc biệt» khi cửu xét về một dự luật? Đã nói đến luật thì phải minh bạch, trắng ra trắng, đen ra đen chứ, cần gì phải kêu gọi «thông cảm»? Nghị Cao thay mặt cho ai mà xin thông cảm đây? Thứ hai là trong khi mọi người đều mong có một chế độ quân dịch hợp lý, trong đó ấn định rõ thời gian thi hành nghĩa vụ quân dịch của thanh niên để họ còn biết tương lai của họ đi về đâu thì nghị Cao lại bảo không cần. Vậy, nghị Cao cứ muốn bọn trẻ vác súng đi lính dài dài, bèn bèn để người ở nhà «nâng bi» mãi hay sao? Người còn bảo «chỉ cần gây niềm tin trong đồng bào đã đóng góp con em», nhưng người gây niềm tin bằng cách gì đây? Lại bằng tài «nâng bi» và «thông cảm đặc biệt» nữa chăng? Hai người quá.

Hung hăng con bọ xít nhất là người «quyền chủ tịch» tuyên bố: Nếu có Bắc tiến, người sẽ tình nguyện giữ chức vụ tư lệnh Sư đoàn và tham gia việc Bắc tiến đó ngay! Nhận xét về lời tuyên bố này, nghị vai u thịt bắp «Tàu tăng» Trần Thế Minh bèn làm một phát xô nho như sau: «Đ.m thắng nghị sĩ nào, tổng trưởng nào mà dám cử áo ra để tình nguyện tham gia Bắc tiến thì tôi sẽ từ chức nghị sĩ ngay!» Như vậy, theo nghị «Tàu tăng», những anh hay phát ngôn đao to búa lớn đều là những anh ăn tục nói phét, đêch anh nào dám làm thật.

Phiền quá, nghị Cao vừa mới ngôn xong một phát là bị ngay nghị «Tàu tăng» chứi đ.m liền. Nhưng đây mới chỉ là màn đánh võ mồm và chuyện Bắc tiến chưa có. Vậy, để nghị 2 nghị Minh và Cao nên làm một màn đánh vật thật sự ngay tại viện bỏ lão xem sao. Đánh võ mồm mãi nghe nản quá. Nghị Cao nếu thấy có bề thua thì nên rủ thêm nữ đồ vật Trần Dạ Xoa vào trợ chiến cho, mụ chỉ cần áp dụng ngôn «nữ kê túm bóp» là ăn ngay. Nào, nhào võ!

Những anh muốn chơi cha thiên hạ

Đồng chí của nghị Cao là nghị Ma Nộp viện Bỏ Lão. Nghị này vừa mở màn một phát «ma nộp» cho cuộc bầu cử Tổng thống sắp tới bằng quả đề nghị «hoãn lại cuộc bầu cử Hạ Viện sau bầu cử Tổng thống vài tháng». Lý do: «để tránh những xáo trộn chính trị?»

Ông nghị nổi tiếng là «vua giết dây» ở hậu trường này lại muốn màn một tuồng mới nữa rồi đây. Ông đòi hoãn lại cuộc bầu cử hạ viện vì nhiều lý do khác chứ không phải chỉ để tránh những xáo trộn chính trị «quan hai đến sự sinh tồn của dân tộc» mà thôi (ông dùng chữ khiếp bỏ mẹ.)

Lý do thứ nhất là ông muốn cứu mấy anh chị dân biểu hiện giờ được ngồi nán lại để đấu võ, buôn lậu và ăn bần thêm ít lâu nữa. Bầu hạ viện ngay, chắc chắn bọn đàn em đó đi đong thì phí của quá. Ngoài mấy đồng chí buôn lậu gây sôi nổi, em Dạ Xoa lại vừa biểu diễn một màn đồ vật hạ lân kền lảo quái «Phi Lạc sang Tàu» trong nháy mắt, rồi em lại ôm chiếc quần dơ của em «đi khách» mãi tận bên Gio neo. Như vậy thì được quá, nghị Sung sẽ giúp cho em ở lại biểu diễn ít màn đồ vật nữa cho ông xem, cho ông «sung sướng».

Lý do thứ hai: Nghị Ma Nộp sẽ vác đơn ra ứng cử T.T, cạnh tranh với đương kim T.T Thiệu, do đó, ông cần được yên tĩnh mà nghĩ kế ma nộp. Nếu bầu cử HV trước thì ồn ào quá, mấy đàn em dân biểu bần thủ lại ra, rồi dân chúng chứi bói loạn lên làm hỏng mắt cả đại cuộc. Vậy, HV chỉ có quyền được đề sau T.T ít tháng mới hay.

Nhưng «vua ma nộp» không đại gì mà ra cạnh tranh với Tổng Thống Thiệu đâu. Ông giúp cho Tổng Thống đấy. Ông muốn mấy chú dân biểu đừng làm rộn Tổng Thống của ông, để người đắc cử trước đi rồi ông sẽ tha hồ mà đưa đàn em vào viện bên dưới. Lúc đó, sự sinh tồn của dân tộc không phải «quan ngại» nữa. Ông cử được Tổng thống và dân tộc rồi! (Đề nghị ông nghị «tàu tăng» lại ngôn như thế này: «Đ.m. anh nào khôn và ma nộp giỏi hơn nghị Ma nộp thì cử đem đầu tôi ra mà bừa!»)

Tuy nhiên, thói nhất là người chính khứa, tổng bí thư «cái gọi là» Lực lượng Nhân dân Kiến quốc, vừa thấy nghị Sung đòi hoãn bầu cử HV là vợ ngay lấy sáng kiến đó mà «đồng ý». Bộ chính khứa này phải với với đồng ý như vậy vì sợ người khác nó đồng ý tranh mất, hại cho sự nghiệp «kiến quốc» của người. Chắc hẳn người muốn làm le đưa đàn em nhảy vào viện buôn lậu và tính nhò anh Ma nộp giúp cho tí hơi hám? Nhưng không biết từ ngày thành lập tới nay, lực lượng của người đã «kiến quốc» được tới đâu rồi? Quả thật người đã làm rạn danh thêm cho chính khứa Anamta.

Nếu biết có vị «Kiến quốc» đồng ý với mình liền như vậy, chắc rằng nghị Ma nộp đã cao hứng đề nghị hoãn luôn cuộc bầu cử Tổng Thống lại vài niên nữa để đỡ «quan ngại» cho sự sinh tồn của dân tộc! Nhưng có nhẽ bị giờ «vua ma nộp» đòi lại lời đề nghị cũng vẫn còn kịp chân. Thiệu chó gì anh đang sắp hàng để chờ được «đồng ý».

Nghị Cao và Phó TT Kỳ

Ai cũng biết ở đời thường chỉ có chuyện phù thịnh chứ không phù suy. Ông Kỳ chỉ là ông Phó, quyền hành chẳng có mấy, bực lại chẳng đông, thế nên nghị Cao không hãi, không thêm «nâng bi». Đã thế, đôi khi nhà nghị sĩ này còn chơi sát ván ông Phó nữa.

Chẳng thế mà, mới đây, khi ông Phó vừa phán rằng đất nước Anamta «như một con thuyền mục nát» thì nghị Cao lấy làm ngạc nhiên ngay, cơ hồ như PTT là kẻ chuyên nói dối, kẻ hay phịa và sự thực không có «mục nát» gì cả. Thế rồi nghị Cao dọa sẽ gặp ông Phó để hỏi về lời

tuyên bố này, «thứ coi đã xảy ra chuyện gì mà Phó TT Kỳ lại tuyên bố như vậy!» Cứ tưởng tượng nét mặt và ngôn ngữ của nhà nghị sĩ lúc này. ta thấy ngay người muốn đóng vai ông Chánh đi «hỏi tội» ông Phó đã dám ngôn rằng «xã hội Anamta như một con thuyền mục nát», Không hiểu ông Phó đã liệu tìm cách gì mà trả lời cho xuôi chừa?

Tại sao ông Phó lại bảo «Anamta như một con thuyền mục nát» để người «quyền chủ tịch» viện bỏ lão phải ngạc nhiên? Ông Phó có chuyện gì xảy ra không mà dám nói «bừa bãi» như thế? Nếu có thì nói ra ngay đi! Nghị Cao bảo thế Anamta sạch lắm chứ, mục nát ki chỗ nào đâu? Con thuyền Anamta chớ r đổng những thứ như nghị Cao như các anh chị dân biểu buôn lậu, đi khách, đánh vật, các đồng chí tham nhũng hạng gộc, các «thiên tài» chuyên lột khổ dân như Tổng Ngạc... thì đó là con thuyền đẹp, thơm tho quá xá, tại sao ông Phó dám bảo nó là thúi, là một đống phân? Vậy có chuyện gì xảy ra không? Nghị Cao nhất định ngạc nhiên và đòi «đi gặp» ông Phó để hỏi cho ra lẽ.

Theo ngụ ý của nghị Cao thì có nhiều phần chắc là ông Phó mang tội nói hồ đồ, nói dối, nói phịa vì sự thực làm chó gì có chuyện mục nát. Tuyên bố có một câu mà bị gán cho những tội nặng như vậy, ông Phó có buồn không, có đòi «đá đít» ai không? Nhưng ông cứ yên tâm, nếu vì bảo rằng đất nước này là «một con thuyền mục nát» mà bị khép tội nói láo thì tất cả bọn dân ngu khu đen này sẽ cùng mắc tội chung với ông vì chúng nó thấy rằng con thuyền Anamta không những bị nát bét mà chớ trên đó toàn một bọn xu thời, nịnh bợ, những thứ tôm tron, cá thối, những thứ sáu bọ nhảy lên làm người. Con thuyền số dĩ nát chính vì bọn người này, vì mùi xú uế của chúng. Thế mà chúng không tự biết lại còn ngạc nhiên, còn làm như ta đây là sạch lắm! Nếu vậy thì nên cho chúng ngồi riêng một con thuyền chớ đày phân để chúng ngửi với nhau, để chúng khỏi «ngạc nhiên» nữa!

Xin các anh «hy sinh» nữa cho

Có 80 anh chị dân biểu vừa ký kiến nghị lay Tổng Thống Thiệu nên «hy sinh» mà ra nữa! Các anh này cứ làm như nếu không có mình yêu cầu, lay van thì Tổng thống không thêm hy sinh nữa. Mà một khi Tổng thống không thêm hy sinh nữa thì lấy ai mà nuôi () anh chị dân biểu đây? Thành ra việc làm của 80 anh chị trên vừa có phần «nâng bi» của bầy khuyển mã, lại vừa có phần vụ lợi nữa.

Nhưng không ai ngạc nhiên trước bất cứ hành động nào của các anh chị dân biểu vì chẳng việc chó nào mà anh chị này không dám làm, chẳng một thứ gì không dám ăn. Có điều TT Thiệu sẽ bị đặt vào thế khó giải quyết. Nếu không hy sinh ra nữa thì không đúng với ý muốn. Mà chịu «hy sinh» thì hóa ra mắc món nợ ơn nghĩa với mấy anh chị db, nhờ bản kiến nghị của họ nên mới «được ra». Thật là nan giải. Không biết Tổng thống tính sao đây?

Dù vậy, thế nào Tổng Thống cũng «hy sinh ra nữa» để «cứu quốc gia thoát xích xiềng thực dân». Và như vậy là các anh chị db thắng lợi. Các anh chị ấy cũng được cứu. Trong số 80 mạng ký kiến nghị kia, ngoài chủ tịch Lương và anh vàng cục Luyện nhào vào ký trước tiên để giành công đầu, thế chó nào cũng có các anh Mặt Thốt, Nhò Táo, Vây Ròng Con Quốc... là những anh chuyên môn luồn hậu môn hành pháp. Ngoài ra, cũng không thoát khỏi được sự ký của mụ Dạ Xoa, nữ đồ vật chợ cầu ông Lãnh kiêm «gái đi già mồm, kiêm nữ hoàng nín đẻ, kiêm chuyên viên «đi khách» và mang đồ giả... Rồi các chị này cũng sẽ noi gương Tổng Thống mà «hy sinh ra nữa»!

Thế là Tổng Thống lại được ngồi với họ, cùng «hy sinh» với họ. Vui đáo để!

Biếng ăn! Mất ngủ!

HÃY UỐNG:

SIROP RÉACTIN (Béta)

(SgM BYTICCO)

- AN NGON — MAU ĐÓI
- LÊN CÂN NHANH CHÓNG
- DỄ NGỦ YÊN LÀNH
- TRỊ MỌI PHONG NGŨA.

Có bán tại các nhà thuốc tây

TIỂU NGỌC
Người dân đen
cầm cán

Thành tích xuất ngoại

Trên mặt báo Tiến Bộ, mà thiên hạ đồn là báo của Nhà nước có cửa tiệm đặt tại trụ sở Về Tê Ích, đã đăng tải một loạt các thành tích "vì nước vì dân" rất chi là làm lý (bong thiết của quý đảng Rân biểu. Nào là đảng này một năm xuất ngoại bao nhiêu lần, mỗi lần, bao nhiêu ngày, đi những nước nào, nghiên cứu về cái gì, lần nào đem theo bà xã đi, lần nào đem theo chàng, (hàng đây không phải là đồ lậu mà là một em "gà mái hạng sang" thơm như múi mít) tên họ của các nàng kiều nữ ấy là gì v.v... Cứ tính mỗi lần "công du" như rứa là thấy ngay quý đảng Rân biểu đã tiêu xài mất bao nhiêu ngoại tệ của ngân sách quốc gia.

Đồng tiền được ví như máu huyết của con người, con người mà bị băng huyết thì sớm phiêu diêu nơi miền cực lạc lắm. Vì thế cái sự kê khai thành tích xuất ngoại của quý đảng Rân biểu do báo Nhà nước làm rất đáng là một sự hoan nghênh như sau này.

Tuy nhiên, đã kê khai thì xin hãy kê khai cho chót, cho đủ lệ bộ. Sau màn kê khai thành tích của các đảng lập pháp, xin hãy làm một đường mô tả kỹ lưỡng về cái sự xuất ngoại của quý đảng Tư Pháp. Mỗi năm quý đảng Thẩm Phán Tối Cao xuất mấy lần? Mỗi lần công du lâu bao nhiêu ngày? Đi qua những nước nào? Bao-công-ông có đem theo Bao-công-bà đi cùng không? Tên họ của Bao-công-bà lần lợi theo chồng là gì? Tiêu pha bao nhiêu ngoại tệ? Kê khai được càng nhiều chi tiết càng tốt. Nhưng ít nhất cũng xin kê khai về mấy điểm vừa nêu. Và như vậy mới phát huy được chân lý chớ.

Cái sự xuất dương là một sự vất vả kịch liệt lắm, chứ đâu phải chuyện bỡn? Nếu chỉ kê khai thành tích xuất ngoại của quý đảng Rân Biểu không thôi thì rõ ràng là có sự bất công, rõ ràng là có sự kỳ thị đấy nhé.

Dân ngu khu đen nóng lòng muốn biết thành tích của quý đảng màn việc nhà nước lắm lắm, để còn ghi tâm khắc cốt công đức tày đình ấy chớ. Không có lại bảo rằng bạc như dân thì tội nghiệp quá xá.

Bao Công xử án

Gần đây nhà Rân biểu Phạm văn Chính bị Ba Tòa Ông Nhớn phạt một niên tù treo về tội chuyên ngân lậu. Dự luận có hơi xầm xì rằng hình phạt có vẻ "giáo thái sơn nhẹ tựa hồng mao". An treo là một cái án lừng lừng đề đó, thiềng thử một niên tù treo là một niên tù có cũng như

không, hữu hữu, vô vô cứ như đạo Lão.

Tuy nhiên, kẻ hèn này không đồng ý với dự luận khắt khe ấy. Trước hết, đảng Rân biểu rất xứng đáng được hưởng sự khoan hồng của Ba Tòa Ông Lớn. Thật vậy, trước hết, lương lậu của Rân biểu chẳng có là bao, một trăm ba mươi lăm ngàn một tháng tiêu xài đâu có đủ. Đã có một đảng Rân Biểu than thở rằng phải cho bà xã đi màn việc mới đủ chi dùng. Thứ nữa, Rân biểu là đại diện cho dân, mà trong một nước dân chủ pháp trị cùng minh như nước đệ nhị cộng hòa Anamta thì chắc chắn là "dân vi quý" rồi. Dân là quý, thì bắt buộc phải khoan hồng cho dân chứ lý. Một đảng đại diện dân mà biết cách kiểm soát thêm một cách rất chi là tự túc tự cường, tự quản như thế quả thật là đã theo đúng đường lối chính sách do lãnh tụ đề ra rồi, Ba Tòa Ông Nhớn quát một niên tù treo là còn hơi nặng tay đấy. Nhỡ ra phải tha bổng thì mới tuyệt cú mèo.

Lập luận như thế kẻ hèn này vẫn cứ thề mềc không hiểu mình nghĩ có đúng không. Nhân dịp được nghe bài thuyết trình của ông xếp chúa Bao công về vấn đề kiểm soát hợp hiến tính của các đạo cái sự thề mềc của kẻ hèn này bèn được giải tỏa. Này nhé, trong bài thuyết trình có đoạn nói rằng: "Việc kiểm soát hợp hiến tính của các đạo luật đã làm nảy sanh ra nhiều khó khăn. Về phương diện luật pháp thuần túy, một đạo luật bất hợp hiến phải bị tuyên bố vô hiệu đó là lẽ tất nhiên. Nhưng về phương diện chính trị, ta đứng trước khó khăn sau đây: các đạo luật trong chế độ dân chủ do Quốc Hội biểu quyết và Quốc Hội gồm đại diện do dân cử và ý muốn của Quốc Hội là ý muốn của dân, cơ quan có thẩm quyền kiểm soát hợp hiến tính sẽ kiểm soát ý muốn của dân đó là một sự việc mà nhiều người không chấp nhận được". Ấy đấy, cứ từ ý kiến khuôn vàng thước ngọc đó mà suy diễn ra, ta thấy rằng: Về phương diện luật pháp thuần túy, một dân biểu chuyên ngân lậu phải bị trừng phạt theo luật hình là lẽ tất nhiên. Nhưng về phương diện chính trị, ta đứng trước khó khăn sau đây: Các dân biểu trong chế độ dân chủ là do dân bầu ra để màn việc, vậy hành vi của dân biểu được xem là hành vi của dân, cơ quan có thẩm quyền kiểm soát sự pháp trị sẽ kiểm soát hành vi của dân, đó là một việc mà nhiều người không chấp nhận được. Do đó, để luật pháp thuần túy và chính trị chính em có thể "sống chung hòa bình" được thì dân biểu Chính bị phạt một năm tù treo là vừa phải, là đúng mức, không nặng, cũng không nhẹ và như thế là công lý.

Duy có một điều kẻ hèn này còn hơi thề mềc, là cũng thì chuyên ngân lậu, vụ dân biểu Chính lại chỉ bị đưa ra Tòa tiểu hình, còn vụ khác (kẻ hèn này không nhớ tên là vụ gì, nhưng vụ này có được ghi trong bản thông cáo của Tối Cao Pháp Viện) thì bị truy tố về tội lũng đoạn nền kinh tế quốc gia, là một tội đại hình mà nghe đâu hình phạt có thể tới mức mất chỗ đội nón.

Khi nào cái sự đem lậu bạc ra ngoài

nước chỉ bị coi là chuyên ngân lậu, còn khi nào thì cái sự đem lậu bạc ra ngoài nước ấy bị coi là lũng đoạn nền kinh tế quốc gia? Phải chăng câu trả lời có thể là: "kinh nghiệm cho thấy rằng kết quả của sự giải thích Hiến pháp hay bất cứ bản văn (luật pháp) nào tùy thuộc rất nhiều vào cá tính của Thẩm Phán", như lời thuyết trình của ông xếp chúa Bao Công?

Mà sự giải thích luật pháp tùy thuộc rất nhiều vào cá tính của Bao công là một ý kiến chí lý lắm lắm.

Xin đan cử một thí dụ gần đây nhất mà kẻ hèn này được biết nhờ báo chí đăng tải.

Một em thiếu nhi 15 tuổi bị truy tố về tội trộm và bị Ba Tòa Ông Lớn phạt 4 năm tù ở, truyền giam ngay tức thì trước Tòa. Khoan nói đến áp dụng những biện pháp giáo hóa là thông lệ, đối với các thiếu nhi phạm pháp, và bỏ tù chỉ là ngoại lệ, Cứ giả thuyết tót suýt ngay rằng "hoàn cảnh và cá nhân" của bị can thiếu nhi này rất xứng đáng cho Ba Tòa Ông Lớn bỏ tù, thì cái hình phạt 4 năm tù hiển nhiên là vượt quá mức tối đa do luật định cho một thiếu nhi 15 tuổi phạm tội trộm: Này nhé hình phạt tối đa dành cho tội trộm là năm năm tù, nghĩa là không có một sự giảm khinh giảm khieck gì sót cả. Nhưng điều 69 của hình luật cũ cải lại quy định rằng những vị thành niên dưới 16 tuổi chỉ phải chịu một nửa hình phạt mà thôi, nghĩa là Ba Tòa Ông Lớn chỉ có quyền quát một thiếu nhi chưa đầy 16 tuổi tròn, một hình phạt tối đa là hai năm rưỡi tù về tội trộm mà thôi. Quạt 4 năm tù à đối ra một năm rưỡi rồi đấy!

Kẻ hèn này chợt nhớ lại chu yện xưa cũng có một em thiếu nhi trộm gà bị quát tới hai năm tù. Thuở ấy Tư Pháp chưa độc lập như bây giờ, nên ông tòa xử vụ đó bị quan Hình Bộ Thượng Thư sát sà phòng cho một mách. Quan thượng thư mách rằng thì là: đồng ý anh xử không sai luật, nhưng trộm gà mà anh quát hai niên thì trộm bò anh quát bao nhiêu, và trộm một vàng cục trị giá gấp mười lần con bò thì anh hết cha nó hình phạt. Phần nào thôi chứ, chẳng lẽ trộm bò anh quát hai niên rưỡi, trộm vàng cục anh cũng chỉ còn có hình phạt hai niên rưỡi thôi, rồi trộm hạt soàn trị giá gấp trăm lần vàng anh cũng quát mồm sốt bộp thì còn ra cái thống chế gì nữa? Mà đối với con nít anh không thể quát ba niên được, thế có phải là công lý lắm vào cái thế kẹt cứng không nào?

Nhưng đó là chuyện ngày xưa ngày xưa, thuở các đảng Bao Công bắt buộc phải giải thích luật pháp một cách chặt chẽ. Ngày nay mình tự do dân chủ, sự giải thích luật pháp cũng cần phải tự do. Có lẽ vì thế nên xếp chúa Bao Công mới dạy rằng: "kết quả của sự giải thích hiến pháp hay bất cứ bản văn nào tùy thuộc rất nhiều vào cá tính của Thẩm Phán". Vậy thì hải nội chư quân tử đã vỡ lẽ vì sao mà một vị thành niên dưới 16 bị quát 4 niên tù về tội trộm chưa nào? Thưa rằng cái sự gia hình này nó tùy thuộc rất nhiều vào cá tính của Bao công đấy ạ. Và như thế là công lý.

●●●

Mỗi ngày 2 chuyến bay
SAIGON-ĐÀ NẴNG
1 chuyến bay
SAIGON - HUẾ
BẰNG PHẢN LỰC CƠ BOEING 727
Hàng Không Việt Nam

CẢM CÚM - SỐ MŨI - NHỨC ĐẦU
- NHỨC RĂNG - ĐAU NHỨC
BẮP THỊT
HÃY UỐNG

RHUMEX

(Bán tại các nhà thuốc tây)

Nhãn Hiệu
Con Voi Đỏ

NHỮNG LÝ DO NÀO KHIẾN TỐI CAO PHÁP VIỆN ĐÓNG CỬA RÚT CẦU ?

Bản án của TCPV ngày 20-4 có hậu quả dây chuyền tới cuộc bầu cử T.T sắp tới, và ai thủ lợi ?

Điều 80 Hiến Pháp quy định Tối Cao Pháp Viện gồm từ 9 đến 15 Thẩm Phán TCPV, do Quốc Hội lựa chọn và Tổng Thống bổ nhiệm trong một danh sách 30 người do thẩm phán đoàn, công tố đoàn và luật sư đoàn bầu.

Cũng như đối với Quốc Hội, hiến pháp định từ 30 đến 60 nghị sĩ, và từ 100 đến 200 dân biểu. Hiến pháp cho hai con số tối thiểu và tối đa, để sau này, tùy theo hoàn cảnh mà lựa chọn.

Luật 7168 ngày 3-9-1968 ấn định «điều hành và tổ chức TCPV» chọn con số tối đa là 30 thẩm phán TCPV. Nhưng lại phân chia thành 2 nhóm. Một nhóm 9 thẩm phán được bầu trước tiên, rồi 3 năm sau, tức là giữa nhiệm kỳ đầu tiên, mới bầu 6 thẩm phán nữa cho đủ số 15.

Theo luật, vào tháng 6 này, TCPV đã phải có đủ 15 thẩm phán. Vì thế, thủ tục bầu thêm 6 thẩm phán được xúc tiến từ cuối tháng 3-71. Nhưng mọi việc đang tiến hành đều đặn, thì TCPV xử thủ tục đang tiến hành để bầu thêm 6 thẩm phán vào TCPV là vi luật, vi hiến.

Con Ông là bọn dốt nát, xin miễn phê bình bản án của TCPV ngày 20-4 đúng hay sai, đáng dị nghị hay

không ? Chỉ biết rằng, chính TCPV cũng đã góp phần vào việc sửa soạn đề bầu 6 thẩm phán, nếu việc bầu thêm này vi hiến thì chẳng lẽ một cơ quan có nhiệm vụ bảo hiến từ mấy năm qua đã nhắm mắt làm việc dựa vào một đạo luật vi hiến ? Chỉ biết rằng, hậu quả nhờn tiền của bản án ngày 20-4 do TCPV tuyên phán, là không thể bầu thêm được 6 Thẩm Phán vào TCPV. Chẳng những không bầu thêm được, mà còn cấp tốc phải sửa luật 7168, nếu không ngay cả cuộc bầu cử Tổng Thống vào tháng 10 tới cũng phải đình hoãn. Vì theo hiến pháp, TCPV có nhiệm vụ nhận đơn của các liên danh ứng cử Tổng Thống theo dõi cuộc bầu cử cũng như hợp thức hóa liên danh đặc cử.

Muốn làm những công việc trên, TCPV phải có 15 người theo như sự quy định của luật 7168. Nhưng với bản án ngày 20-4 vừa qua, TCPV không thể có đủ 15 người được.

Vấn đề đặt ra, TCPV «đóng cửa rút cầu» đối với 6 Thẩm Phán sẽ có lợi cho ai ?

— Nếu cuộc bầu cử T.T. bị trở ngại vì thành phần của TCPV, thế sự trở ngại này có lợi cho ai? hại cho ai? Có người nói rằng nếu vì sự

trục trặc của TCPV mà phải hoãn cuộc bầu cử Tổng Thống, thì sẽ có lợi cho TT Thiệu. Nói như vậy không đúng, bởi nếu cuộc bầu cử TT bị hoãn, tức là vi hiến, T.T. Thiệu trở thành T.T. lưu nhiệm bất hợp

hiển, chẳng danh giá gì, và còn đâu uy tín để cai trị ?

Hay là sự trục trặc này cốt ý để phá TT Thiệu.

— Người khác nói rằng TCPV không muốn bầu thêm 6 người nữa, vì một lý do giản dị là căn nhà thêm

người ở thì sẽ chật, mâm cơm thêm người ăn thì sẽ kém no v. v... Chẳng lẽ quý vị Thẩm Phán TCPV bần như thế sao ?

Nếu TCPV lên tiếng giải thích một chút thì hay quá !

Ngồi rù gãi hàng dài tấn tấn
TRẦN VĂN HƯƠNG

Kinh nghiệm... bằng vàng

Trong số 137 dân biểu Hạ Viện, chắc chắn đã có nhiều người nghĩ rằng chạy theo hành pháp, nhắm mắt ủng hộ hành pháp như những gia nô trung thành, thì lợi ba bốn bề.

— Một lợi, thỉnh thoảng được thưởng tiền và mua phiếu với giá cao.

— Hai lợi, được xuất ngoại luôn luôn, được đổi nhiều ngoại tệ để làm giàu, và còn có thể buôn hàng lậu kiếm lời đơn lời kép.

— Ba lợi, khi tái ứng cử, có thể được hành pháp ủng hộ, và do đó dễ đắc cử.

Vì nghĩ như trên, nên những người chạy theo hành pháp đã quy tụ thành một khối đông nhất Hạ Viện, tha hồ chia nhau ăn nhậu đớp hít và buôn lậu.

Nhưng ở đời còn có câu « làm tôi kẻ khôn hơn làm thầy kẻ ngu », hành pháp làm thầy đám gia nô ở Hạ Viện, chẳng những không khá mà còn bị bao nhiêu tai tiếng. Vì thế hành pháp đành dứt khoát, chẳng những không ủng hộ các gia nô trung thành trong kỳ bầu cử tới, mà còn thẳng tay đốt đi, như người thuyền trưởng sắp đắm tàu, phải chìm chết đuối thủ thủ bề bối, để thoát thân một mình.

Trên tờ báo Tiền Bộ của VTX mà ai cũng biết là báo của nhà nước, từ 20 ngày qua, đã lần lượt đốt 1 số tay chân bằng cách đăng tí mỉ các chuyện đi cũng như số tiền được đổi của một số dân biểu thân hành pháp trong mấy năm qua.

Đây là một kinh nghiệm quý báu cho các dân biểu trong nhiệm kỳ tới. Muốn khá, trước hết phải tỏ ra người đảng hoàng. Nhắm mắt chạy theo hành pháp, để đến lúc hết xài bị đốt như những dụng cụ phế thải, đau lắm.

Để làm thí dụ, và cũng coi như một bài học cho những ai tập tành chạy theo Hành Pháp để mưu cầu tư lợi, xin trích lại sau đây mấy bài báo của Tiền Bộ tổng kết về việc xài tiền của hai ông dân biểu Nguyễn Văn Dậu, và Nguyễn minh Đăng.

Một số lời sơ sơ... độ hai triệu bạc

Những vụ xuất ngoại của mỗi dân biểu tốn bao nhiêu tiền công quỹ ?

Đề trả lời bạn đọc Tiền Bộ một bản « chi phí » ngoại tệ của dân biểu Nguyễn Văn Dậu (đơn vị Định Tường) như sau :

Số ngoại tệ được đổi chỉ có một phần nhỏ để mua vé máy bay, còn lại tiền đổi để chi phí trong khi xuất ngoại.

Việc đổi tiền này tính theo hối xuất chính thức và căn cứ theo ngày khai ghi trên giấy thông hành. Càng đi nhiều càng đổi được nhiều tiền.

Chỉ riêng trong năm 1970, 4 lần xuất ngoại của dân biểu Dậu, tổng cộng 120

ngày, đã làm tốn của công quỹ 5.900 Mỹ kim.

Tính theo hối xuất chính thức (5.900 đô la x 118 đồng) tiền đổi là 691.200.

Nhưng nếu tính theo giá chợ đen mà người ta có thể đem bán lại thì trị giá của 5.900 đô la là 5.900 x 400 = 2.360.000đ.

Như vậy, chỉ riêng về ngoại tệ, các vụ xuất ngoại của ông Dậu trong năm 1.970 đã có lời trông thấy sơ sơ độ : 2.360.000đ — 691.200đ : 1.958.800. Tức là gần 2 triệu !

Năm 1971 : đi mau kéo hết

Tổng cộng số ngoại tệ cấp cho d.b Nguyễn minh Đăng trong riêng 2 năm 1969 và 1970 là 9.620 đô la.

Trong khoảng hơn 2 năm làm dân biểu, đại diện cho cử tri Long Khánh, ông Nguyễn minh Đăng đã đi những đâu ?

Ông « nghiên cứu » Hồng Kông 7 lần, thăm viếng và quan sát Thái Lan 7 lần, Đài Loan 5 lần, Nhật Bản 4 lần, Tân Gia Ba 3 lần, Mã Lai 3 lần, Đại Hàn, Ai Lao, Pháp, Phi Luật Tân 2 lần. Những lần ông đi nghiên cứu Ai Lao, Hồng Kông, Thái Lan... thường có bà dân biểu tháp tùng... cả thảy 3 lần.

Ngày 20-2-70 ông ra đi với phu nhân thông hành dự định 30 ngày. Nhưng chưa hết 30 ngày thì ông đã ở Sài Gòn để lấy chiếu khán ra đi lần nữa, 6-3-70, với 10 ngày khác.

Năm 1971 có lẽ là năm đặc biệt nên các dân biểu thích xuất ngoại nhiều. Như thế đi mau kéo hết.

Dân biểu Nguyễn minh Đăng cũng không quên chỗ đó. Cho nên mới có 2 tháng đầu năm 1971, ông đã xuất ngoại hai lần (ngày 24-1-71 và 25-2-71) với số ngày đi là 60 ngày.

Mười vụ xuất ngoại của ông Đăng cần đến bao nhiêu đô la ?

Không kể tiền vé máy bay, hay cứ tính trung bình mỗi ngày 30 đô la chi phí (có thể còn được đổi hơn), thì 242 ngày xuất ngoại của ông Đăng đã làm quỹ Ngoại tệ xuất ra 30 x 242 = 7.260 đô la.

Thí dụ nếu số 7.260 đô la đó được đổi bằng hối xuất chính thức thì trị giá của nó chỉ là 7.260 x 118 = 856.680đ V.N.

Nhưng nếu tính theo giá chợ đen thì số đô la đó phải trị giá là 7.250 x 400 = 2.904.000 đồng V.N.

Đó mới chỉ là tỉ dụ mà thôi.

Số đô la trên, nếu đổi theo hối xuất 118 thì chỉ mất có : 9.620 x 118 = 1.135.160 đồng V.N.

Nhưng nếu đem đổi theo giá chợ đen thì trị giá phải lên tới : 9.620 x 400 = 3.848.000 đồng.

Sự chênh lệch là 3.848.000 — 1.135.160 = 2.712.840 đồng V.N.

Sơ sơ mới có gần 3 triệu thôi vậy.

Tát hay không tát ?

Tội nghiệp ông già Nguyễn bá Lương, thỉnh thoảng lại loay hoay gửi cho Thủ tướng một văn thư yêu cầu làm rõ chuyện dân biểu nào buôn lậu, dân biểu nào không « để bảo vệ uy tín của Hạ viện. » Nhưng dù đến một trăm cụ Lương cũng không bảo vệ được « uy tín của HV » nữa, bởi một điều dễ hiểu, là chẳng những HV không còn uy tín, mà càng ngày các dân biểu càng cố làm cho bộ mặt HV bần thêm, thì bảo vệ uy tín... thế chớ nào được.

Sau bao nhiêu vụ bề bối mà cả nước đều biết rồi, gần đây, cụ Trần kim Thoa hành hung và dọa đập quần liềm bà lên đầu anh già Hip-pi Hồ Hữu Tường. Cách mấy hôm, lại xảy ra một màn khác, giữa hai dân biểu thuộc giống đực. Dân biểu khiêm nhường về trước tác Phan xuân Huy (1 thời bị đồng viện tặng mỹ danh « teo chim ») đã bạt tai dân biểu Nguyễn lý Tường (Đít vịt hạng nặng). Hôm xảy ra nội vụ, các báo loan tin ông Huy tặng ông Tường 2 bạt tai, có báo còn giựt gân hơn bằng cái tựa : « dân biểu đánh dân biểu học màu mỡ ». Ông Huy ức ông Tường tố mình đứng đầu vụ

đốt các trại di cư ở Thanh Bồ, Đức Lợi cách đây mấy năm, thời Phật giáo Miền Trung còn tranh đấu rất hung hãn. Gần đến ngày bầu cử mà lật tẩy nhau như vậy, đau thật. Sự thật thì ông Huy có đứng đầu phong trào Phật Giáo tranh đấu quá khích ở Đà Nẵng thời sau cách mạng, nên dù có chủ trương đốt phá Thanh Bồ, Đức Lộc thật hay không, ông Huy cũng phải có một phần trách nhiệm, ít nhất là về tinh thần.

Nhưng ông Tường cũng có cái bậy là cứ nhè chỗ yếu của người ta mà bóp, thì tránh sao khỏi phản ứng ?

Sáng 27-4, ông Nguyễn lý Tường gửi cho các báo một thư thanh minh nói rằng ông không có bị bạt tai. Nhưng cũng sáng 27-4, ông Hippi cho báo chí biết quả thật ông có tặng ông Tường một bạt tai.

Mẹ kiếp ! có vậy mà cũng nói đi nói lại, có giới, hai anh Huy, Tường thử cời quần áo, ra giữa công trường Lam Sơn vật nhau xem anh nào thắng. Mụ Thoa còn dám vật anh già dề Hồ hữu Tường, mà hai cậu dân biểu không dám vật nhau, thì xoàng quá.

Cả kẻ dề nông

ĐỐI THOẠI — ĐỐI THỦ — ĐỐI LẬP

Tôi thích dùng chữ đối thoại hơn là đấu lý. Đối thoại, dù sao cũng ôn hòa và nhã nhặn hơn. Còn về đấu lý, vì trong đó có chữ "đấu", nên phải có kẻ thắng người bại, nhiều khi đấu lý, thường đưa tới vụ xi và nhau rất tận tình.

Chương trình Người dân muốn biết của ông Tổng giám Đốc Tin Nhà Nước, là một chương trình đối thoại được nhà nước tổ chức. Nhiều khi không được trung thực, đó là lẽ dĩ nhiên, vì nhà Nước thường chỉ thích làm những điều gì có lợi cho Nhà Nước, mà rất ghét đi sai đường lối, dù rằng đường lối mà nhà nước đưa ra, thường có tính cách một chiều.

Bắt đầu từ kỳ này, tôi bắt đầu viết về đối thoại, đối thủ và đối lập. Tôi sẽ lựa chọn từng người... Những người mà tôi phạm thượng, để đối thoại, có quyền trả lời và cũng chẳng cần trả lời nếu thấy rằng lời viết của tôi lem nhem, không hợp với thái độ nghiêm túc của Người. Tôi chỉ thu thập ý kiến của từng người, của từng giai cấp xã hội, viết lên trên giấy, mong cho cuộc bầu cử sắp tới, vào tháng chín, tháng mười chúng ta chọn được đúng người lãnh đạo để cho đất nước này không lâm vào cảnh "tàng gia bối rối" như năm qua.

Người mà tôi lựa chọn để viết kỳ này là Phó Vương. Nhớ lúc gần đây, Phó Vương đã nổi tiếng rất nhiều vì những lời tuyên bố chém đinh, chặt sắt. Lời tuyên bố của Phó Vương sang sảng như lời của Hoài Âm Hầu Hàn Tín, đứng trước ba quân, đọc lên những lời hịch phá Sở. Vì Phó Vương là Chủ tịch của Hội Đồng Văn Hóa, nên tôi đi hỏi ý kiến của một em gái học trò, vừa đến tuổi biết suy nghĩ. Ý kiến ấy, tôi tin rằng rất trung thực và có thể là ý kiến của các em học trò vừa đến tuổi trưởng thành, bắt đầu nhìn vào xã hội và bắt đầu biết thế nào là cơm, áo.

Sau đây là những thắc mắc của em Nguyễn thị Mỹ Thanh.

1— Hôm trước em đọc báo, thấy Người đi kinh lý các tỉnh ở miền Tây và miền Nam. Một trong các vấn đề được Người chú ý đến nhiều là giáo dục, cải tổ trường sở. Hình như, Người có than phiền, các trường bây giờ, vẫn còn thiếu thốn đủ mọi thứ, như ở Rạch Giá, những người có thâm quyền chẳng chịu lo lắng gì tới giáo dục. Chính Người cũng đã bao lần lên tiếng khuyến cáo mà không kết quả.

Em đọc được như vậy thì thấy lòng Người thật cao đẹp, thật nhân hậu và thật thương học trò. Tự nhiên, em nhớ lại mấy năm trước đây, khi Người còn ở bên cạnh trường em. Đều đều, mỗi buổi sáng, cả trường đang học, thì máy bay trực thăng của Người ào ào cuốn lá sân trường, bụi cát bay mù mù. Buổi trưa, học trò chưa tan học, thì trực thăng lại đã rú máy âm ầm để đưa Người về. Bụi cát lại bay, cửa kính lại rung loạn lên. Thầy và cô phải ngừng giảng một lúc, đợi Người đi xa, tiếng động cơ không còn, mới lại có thể tiếp tục giảng dạy. Thầy và cô của chúng em vốn yếu đuối mà giảng đường lại rộng, học trò lại đông. Trường

em ngày đó là lãn bang, hàng xóm, cách dinh của Người có vài ba bức tường cũng chẳng được Người nghĩ đến, thì nói chi tới những nơi xa xôi như Cái Răng, Trà Cú, Hòn Chàm, Hòn Ré v.v..

2— Nói đến Trường, sở, em lại nhớ tới một kỷ niệm khó quên. Năm 1966, thời của Người, một ngày đẹp trời, Người và phu nhân, bỗng dưng nổi hứng làm 1 vòng đi thăm các trường lớn như thế mà chẳng có lấy một thư viện. Thấy vậy, Người và phu nhân bèn ký vào sổ vàng, tặng mấy triệu để xây cất thư viện. Mãi tới năm ngoái, thư viện mới trên khánh thành, không biết là trong đó có tiền của Người không?...

Sau khi thăm Chu văn An, Người và Phu Nhân qua Gia Long. Trường này thì tổ chức rất chu đáo vì thừa hưởng được tài sản của... đế quốc. Có đủ cả, sân tập thể thao, thư viện... Nhưng Phu Nhân của Người, có lẽ muốn giúp cho con gái Gia Long khỏe và đẹp thêm, nên ký tặng một số tiền để xây "pít-xin", để học trò con gái ở đây tắm chơi cho mát. Hồ tắm được khởi công xây cất ngay sau đó.

Rồi Người và Phu Nhân tới Trưng Vương, ngôi trường thân mến của em. Em làm sao mà tả được cái tuần lễ ấy. Suốt cả tuần lễ, tất cả chúng em gần như hóa đá vì chờ đợi. Hôm nay, có tin. Người tới, ấy thế là cả lũ phải nghỉ học để đón tiếp. Nhưng rồi lại có tin tạm hoãn vì Người bận công vụ. Rồi hôm sau, hôm sau nữa. Lớp Đệ Nhị A 2 của em mới thật khổ. Hôm thì bị nghỉ, hôm thì đi học nhờ lớp khác, vì Trường đã mượn lớp em để làm 1 thư viện năng về phần trình diễn. Một cô giáo sư của em, đi tắc xi ra hiệu Sách Khai Trí, mượn đỡ một ít sách bày ra cho đẹp mắt. Trường em là trường di cư nên "nghèo lắm ai ơi", không có sân tập thể thao, không có hồ tắm, không có thư viện, nên khổ như thế đấy. Nhưng sau cùng, thì Người và Phu Nhân cũng tới. Buổi sáng hôm đó, không biết vì lẽ gì, mà Phu Nhân ít cười, ít nói. Người đã lên máy vi âm, nói một câu mà em nhớ suốt đời:

— Trường Trưng Vương, đối với tôi có rất nhiều kỷ niệm. Nhưng đó là chuyện... ngày xưa, còn như bây giờ thì hết rồi...

Rồi Người và phu nhân ra về thẳng, không chút lưu luyến. Bạn bè của em, đã thì thầm với nhau một câu chuyện, nội dung đại khái là một câu chuyện về Hoạn Thư, chẳng biết có đúng không, chỉ biết rằng trường em chẳng được Người bố thí gì cả. Sân tập thể thao thì đến bây giờ vẫn chưa có, vẫn phải đi tập nhờ ở sân vận động Phan đình Phùng, mỗi lần tập, bị đàn ông, con trai đi qua, đi lại nhòm đuôi, mặc cỡ muốn chết. Phòng đọc sách cũng chẳng có, vì sách lại trả về Khai Trí, phòng thì lại phải trả về cho lớp Đệ Nhị A2. Thật là tôi nghiệp cho Trưng Vương, vì chưa có được một sadi carnot, áo gấm về làng.

Mới đây, hai ông bà tổ chức đi cắm trại Nha Trang, em lại không thấy có Trưng Vương không biết rằng chuyện đó, có phải rằng vì ảnh hưởng 1966, vẫn còn rơi rớt lại chăng?...

3- Nói đến vụ cắm trại Nha Trang, em cũng lại thấy muốn đối thoại một tí. Người vẫn hô hào cách mạng, đi xe đạp sống đơn giản, chê những tiện nghi thành phố và văn minh cơ khí làm hư hỏng con người. Em phục ý kiến đó lắm. Nhưng khi em đọc một bài phóng sự viết về ngày vui ấy, có một chi phần nản với phu nhân là ra đảo để tắm biển mà lại quên áo tắm ở Cầu Lạc Bô. Phu nhân bèn cho ngay trực thăng về lấy, mang ra ngay cho các chị.

Phu nhân là... phu nhân của Phó Vương, tất nhiên không phải là... Phó Vương. Vậy mà "sai ngay được trực thăng về lấy đồ tắm". Em không hiểu, lương của "tài xế trực thăng" ấy, ai là người đài thọ? Nếu phu nhân đài thọ lương bổng, thì chuyện đó chẳng nên bàn tới làm gì, nhưng em không tin như thế. Em chỉ thắc mắc rằng, không biết trực thăng có giống như xe đạp hay không?...

4- Em muốn viết về phu nhân của Người. Em là con gái, nên thường để ý tới đàn bà, con gái. Nếu em nhớ không lầm thì có một ngày nào đó, phu nhân của Người chê hành động của các phu nhân khác, xuất hiện tung bưng để gây uy tín cho chồng... Em cũng đồng ý với Phu Nhân là như thế không tốt. Nhưng đã có một dạo, em thấy phu nhân xuất hiện đều đều, với bộ đồ bay đen, và em tự hỏi, không biết đã có một nghị định hay văn thư nào, cho phép người vợ được mặc quần phục của người chồng?... Phu nhân cũng đã đi thăm nhiều nơi, và nào nùng thay, đằng sau phu nhân, bao giờ cũng thấy xuất hiện một vị quan Tư, mang rất đông huy chương, làm hầu cận. Có một lần, em thấy phu nhân quay lại đằng sau, lấy sắc, mở ra tặng tiền cho một thương binh trên giường bệnh, rồi lại thân nhiên trao lại sắc tay cho vị quan Tư, không một chút thắc mắc.

Những thắc mắc của cô em gái Nguyễn thị Mỹ Thanh còn dài, nhưng những phần sau, viết về các vị khác. Tôi sẽ để dành và đăng dài dài vào mục này để gọi là những hạt cát nhỏ ở trong giày. Hạt cát ở trong giày, lúc mới có thì không sao, nhưng để lâu, cũng khó chịu lắm.

Người quân tử là kẻ ưa lời nói phải.. Phó Vương vẫn chê tôi là "bất mãn rồi viết vung vít" nên tôi phải tìm tới những người học trò, đầu óc còn trong sạch, để hỏi ý kiến của họ, chắc chẳng phải là những ý kiến bất mãn, vì họ chẳng có gì bất mãn.

Mà bất mãn chỉ có nghĩa là không bằng lòng. Thử hỏi sống trong xã hội này, ai là kẻ tự mãn?... Trong số đó, chắc chắn rằng không có Phó Vương...

Nguyên tác: **HỒ ÔNG**
Lời Bàn: **KỶ LÃO** tiên sinh

(Kỳ 13)

LỜI BÀN
(Quanh hồi thứ mười)

Việc đời lạ có chịu được. Đét biết lái xế, nhưng vẫn ham, đến khi người ta đưa xế cho thì e dè sợ sệt. Không biết chèo ghe, vẫn ham nhẩy ra chèo lia, chèo bá láp, khiến ghe muốn lật úp xuống sông. Xét xiếc nhơn cũng rứa. Nhiều kẻ cóc đủ tài làm ông nọ bà kia nhưng vẫn khom lưng nâng bị đội đĩa để véo tí danh vọng. Coi trăm họ chỉ là những con vật lóit đường.

Ta đã thấy trong đoạn trước, nghị ngơm Yếm Thâm và dân biểu Trần Cuộc bằng cấp to như chiếc lá mơ lông; nhưng vẫn cam thân lại nhà, rừn bát, chùi «toa-lét» để lấy lòng Thiên Sư Thích Huệ Bình. Lại có những chính khách tranh nhau nhận rằm của Thiên Sư là rằm của mình đánh, để ghi chút công lao với Nhà Chùa. Than ôi, xã hội đảo điên, bọn bất tài vô tướng thoát khỏi bàn độc bằng đôi hia bầy dậm là như vậy đó.

Nhà Hán khi hưng thì vua Cao Tổ chém rắn ở núi Mong Bình. Mấy trăm năm sau khi thất bại, thì Bạch Xà nằm khoan tròn ngay giữa Triều Đình, trước mặt bá quan.

Như Anamta núi rộng sông dài. Dân ba chục triệu. Đất ba mươi hai vạn sáu trăm ngàn dặm vuông chạy dọc từ á Nam Quan tới mũi Cà Mau. Tiền nhân ta đã bao phen đánh đuổi bọn ngoại xâm khôn lịn chạy vãi dài ra biển. Như thế ai dám bảo Anamta cóc oanh liệt?

Ấy thế mà chỉ vì quốc nạn binh đao, Anamta bị xé toạc làm hai mảnh, luân thường đạo lý bị oanh tạc, pháo kích tả ra thật là thê thảm. Nhà Chùa là chỗ tôn nghiêm, bỗng chốc biến thành thứ chợ buôn danh vọng. Hoa Sen là một loại hoa ngát thơm, tinh khiết lại bị bọn chính khách bán thiu, hôi hám biến thành... hoa Kút Lợn. Thế sự thăng trầm, Sư Cổ múa rối càng lữ tri thức hùi, lác, ghê tầu, ta chỉ thích đọc «Anam Di Sir» để mỉm nụ cười rười rùi... «ực nhau» với con mẹ đi cho lãng quên đời.

HỒI THỨ MƯỜI MỘT

Bị ăn đấm, Lý Tường kiện Xuân Huy Tung tin ác, Ân Quang chơi Quốc Tự

Đây nói về đám dân biểu ở Viện Tai Tiếng, trong những ngày cuối khóa đều thi nhau tìm cách hết phiếu. Kẻ thì... đi thăm chiến sĩ, đưa thì đến Chùa hoặc Nhà Thờ lạy Cồ, cầu Sư xin ủng hộ. Có đứa vô liêm sỉ hơn nữa là bày trò dâng kiến nghị yêu cầu Ngu Vương soạn tí thêm một phùa nữa. Những dân biểu này phần lớn thuộc khối

Gia Nô và đã từng nêu cao thành tích buôn vàng lâu vàng thoi, bạch phiến, chuyễn ngân, nâng bị đội đĩa.

Có kẻ sĩ lấy làm chướng mắt về cái bản kiến nghị, bèn hỏi:

— Các người là gia nô trung thành mà không biết ý chủ hay sao, còn làm cái công việc thừa thãi đó?

— Biết chứ, nhưng phải... «nhuận sắc» thêm để lấy diêm!

Đó là những vận đồng bên ngoài. Còn tại ngay Viện Tai Tiếng, nhiều dân biểu dở trò tổ cáo nhau. Mong hạ uy tín đồng viện mình để cho nó đi trượt dặng còn một mình múa gậy vườn hoang.

Trong một phiên họp, dân biểu Lý Tường, con chiến ngoan đạo của Cổ Đạo Đình Xuân Hải đã tố cáo dân biểu Tục Quân tên cúng cơm là Phan Xuân Huy trước đây đã dẫn các đoàn Phật tử đi đánh chiếm hai làng Công giáo Thanh Bô, Đức Lợi. Xuân Huy bị chơi, câu quá bèn thoi vào mặt Lý Tường hai phát «đĩa rếch» hộc máu mồm máu mũi. Lý Tường đấm cóc lại bèn kiện Xuân Huy ra «Toà Án Tư». Đề phiên toà khỏi bị áp lực Chánh Án Tư, Đạm Mạc đã quyết định không cho thành lập phiên toà tại Chùa Ân Quang cũng như tại Xứ Tân Phú, mà ở... Ngã Năm Chuông Chó.

Thành phần phiên toà như sau:

Chánh án: ĐẠM MẠC

Bồi Thâm I: PHẠM THƯỜNG

Bồi Thâm II: TRẠNG HUI

Chuyên viên buộc tội: HÌM

Luật sư nguyên cáo: CỐ ĐÌNH XUÂN HẢI

Luật sư bị cáo: Sư ông THÍCH HỘ GIÁC

Mô Tòà: Dân biểu NGUYỄN BÁ LƯƠNG

(Vị là ngày cuối tháng đa số chị em ta đều ế khứa nên kéo đến dự thỉnh phiên Tòa rất đông. Đặc biệt khi thấy luật sư nguyên cáo cũng như luật sư bị cáo, chị em ta đã ghé tai nhau xêm xi chỉ chỗ làm như gặp người quen, khiến hai vị luật sư khả kính phải cảm tập hồ sơ che ngang mặt. Ngay lúc đó thì Chánh Án và hai vị bồi thẩm bước ra).

MÔ TÒA: Tòa Án Tư khai mạc.

CHÁNH ÁN: Tòa xử vụ dân biểu đa vàng Lý Tường kiện dân biểu tục quân Xuân Huy về tội... Hành hung nhân viên công lực Bị cáo cũng như nguyên cáo hãy lên trước vành móng lợn đối chất, nhưng tòa cấm không anh nào được dùng những

ngôn ngữ bần như vẫn dùng ở Viện Tai Tiếng.

(Nguyên cáo và bị cáo rời chỗ ngồi bước lên Anh thì đeo Thánh Giá, anh thì cầm chuỗi Bồ Đề về mặt đều hằm hằm như muốn quai nhau).

CHÁNH ÁN: Đây là Tòa án tư chứ không phải Nhà Thờ hay Nhà Chùa. Tòa truyền hai anh phải dẹp ngay phần trình diễn đi. Chúa và Phật không dính líu gì đến chính trị chính em cũng như con người bần thiu của dân biểu.

(Bị cáo và nguyên cáo vâng dạ rồi rít, rồi trao bùa cho luật sư của mình. Sau đó nguyên cáo mở nắp bô)

NGUYÊN CÁO: Thưa ông Chánh Án thắng này nó cậy sức mạnh, đem sức mạnh ra để bịt miệng tôi hong che dấu vụ nó đầu têu đốt hai làng công giáo Thanh Bô, Đức Lợi.

CHÁNH ÁN: Biết dùng sức mạnh để che dấu tội lỗi là giới lắm đấy. Tiếc rằng mà nhà bị cáo chỉ phát tới dân biểu, chứ nếu vô được ghế Quốc Vương hay Tề Tướng, thì dù hần có bán nước cũng cóc ai biết nổi.

BỊ CÁO: Bẩm Tòa hần vu oan giá họa cho tôi, Tòa đừng nghe lời nó,

NGUYÊN CÁO: Vu oan cái khi mốc. Rõ là đồ gái đi già mồm...

(Nguyên cáo vừa dứt lời cử tọa gồm một số đồng chị em ta la lối phẫn đối. Một em chạy lên định túm tóc nguyên cáo về tội nhục mạ chị em ta; nhưng may có người can thiệp, nên nguyên cáo thoát nạn... của kẹp. Chánh án cầm búa gõ xuống bản để vẫn hồi trật tự tư).

CHÁNH ÁN: Chị em phẫn đối như vậy là phải lắm. Nghề chơi là nghề giúp vui cho tha nhân, chẳng có gì là xấu cả. Còn nghề dân biểu là nghề ăn hại đất nát làm khổ cả nước, xấu hổ cả nước. Xét về tư cách cũng vậy, chị em ta ngoài việc bán tròn nuôi miệng, không có buồn lâu vàng thoi, bạch phiến, không có nâng bị đội đĩa, ký kiến nghị nhảm như dân biểu. Theo chỗ Tòa biết, nhiều dân biểu không những dùng tròn mà còn dùng cả mồm để... đi khách Bồi vậy tòa truyền từ nay không được dùng câu đồ gái đi già mồm, mà phải đổi lại là đồ dân biểu già mồm).

(Chánh Án vừa dứt lời, chị em ta hoan hô vang vít. Một đại diện chị em ta ở Ngã Năm Chuông Chó đã tiến lên choàng vòng hoa vào cổ Chánh Án tư Đạm Mạc. Ngoài ra để tỏ lòng biết ơn người cầm cân cán công lý tư đã phục hồi danh dự cho các chị em ta, Phấn đại diện đã ký một tấm giấy miễn phí tặng cho Chánh án. Sau phần... nghị lễ, Tòa lại bắt đầu xử).

CHÁNH ÁN: Thế nào, bị cáo có nhận tội không?

BỊ CÁO: Bẩm Tòa, tôi không hề đốt hai làng Thanh Bô, Đức Lợi.

NGUYÊN CÁO: Rõ thật là đồ hèn, đồ... dân biểu già mồm. Dù mây hèn nhất không dám nhận tội, nhưng mây cũng không thoát được đầu. Cử tri sẽ khinh mây như con chó. Họ sẽ cóc bỏ phiếu cho mây, để chỉ bỏ... cho tao!

BỊ CÁO: Còn mây thì đẹp để chó gì, dân miền Trung đã thừa biết mây lợi dụng công du để đòi đồ lụa và lại còn ăn gian nữa.

NGUYÊN CÁO: Bẩm Tòa, thắng này không những can tội dẫn các đoàn Phật tử đi đốt phá hai làng Thanh Bô, Đức Lợi, hần lại còn hiệp dậm nữa ạ!

CHÁNH ÁN: Bị cáo có nhận tội hiệp dậm không?

BỊ CÁO: Thưa ông Chánh Án nó tổ láo. Ông Chánh Án thử xét xem tôi bị teo chim thì hiệp thế chó nào được.

NGUYÊN CÁO: Bẩm Tòa nó hiệp... bằng mồm!

(kỳ sau tiếp)

Có gì dầm ăm và lý thú bằng: mời nhau dự tiệc tại từ lâu **TÂN SƠN NHẤT**:

Restaurant AÉROPORT

— Đề tiên người thân-tín xuất ngoại!

— Đề rước người ân-nhân hồi-hương!

Vừa giữ được giờ-giấc tốt-đẹp khi máy bay cất cánh; Hoặc nồng-nàn đón nhau khi mới đặt chân về lòng đất MẸ.

Trên một sân gác mộng mơ của từ lâu **AÉROPORT TÂN SƠN NHẤT**

HẾT ĐAU BAOTỬ

Thuốc nhập cảng ĐỨC QUỐC

ULGASTRIN: Trị ung loét bao tử, dạ, chua, đau, loét, bao tử. **ULGASTRIN:** Trị đau bao tử kinh niên và cấp tính, đau bao tử vì lo nghĩ quá nhiều. **ULGASTRIN:** Công hiệu chắc chắn.

Thơm ngon dễ uống Bán tại các nhà thuốc Tây.

PHÚ ĐỀ GIAO CHI

Quả nâng bị dành cho ông Trai

Trước giờ nhiều người cứ buộc tội nhóm Con Ong chỉ thích xô xiên bóc lột đời tư của người khác, chứ không chịu khen đời bao giờ hết. Kể ra sự buộc tội cũng có phần đúng nhưng chắc chắn cũng có phần sai. Đồng ý nhóm Con Ong vẫn thường xuyên hỏi thăm sức khỏe nhiều người thật, nhưng tất cả những nhân vật đó nhất định không thể là những công dân lành mạnh rồi, nếu không muốn nói là cùi hủi hết thuốc chữa.

Riêng việc bị kết tội là không biết khen đời bao giờ, xét quả thật cũng hơi oan. Bằng chứng là kỳ này đây, sau khi đọc bản tin bị nhét và mục xe cán chó của nhật trình, rằng ông thầy cái Trần văn Trai vừa mần một quả từ thiện rất bự là biểu không nhà nước một bất động sản xây cất bằng vật liệu nặng nề làm trường học tại Bình Dương, nhóm Con Ong đã lấy làm cảm động ra rít, đồng ý sẽ nâng bi ông Trai lên báo, nâng bi công khai mà không sợ hổ thẹn gì cả. Không ai chối cãi được rằng hiện giờ Anmata đang thiếu rất nhiều trường sở để làm chỗ đào tạo con em. Quả từ thiện của thầy cái Trần văn Trai thật đúng thời, đúng lúc có ích được. Các ông bà nhà giàu nên noi gương ông thầy cái TVT, cũng tí như dành dụm tí tí phước đức cho con cháu về sau vậy mà.

Tuy nhiên, nâng bi xong nhóm Con Ong lại không khỏi nảy ra đôi chút dè dặt thường lệ. Xin mạn phép tạm dấu kín điều dè dặt đó để khỏi làm buồn lòng ông thầy cái hàng tâm hăng sản họ Trần, mà chỉ dám ao ước rằng vái trời trong dịp tháng tám này đừng có tên ông Trai trong danh sách ứng cử viên tại Bình Dương để quả làm việc nghĩa của ông vừa rồi được chói sáng.

Hỏi các thầy rồi sao !

Sau một thời gian sóng gió suýt trở thành bãi chiến trường đẫm máu, tuần rồi khung cảnh VN QT đã trở nên rộn rịp khác thường nhờ buổi lễ đặt viên đá đầu tiên... lần hai, xây dựng ngôi chùa của cả nước. Điểm đặc biệt của buổi lễ trên, là phía xây cất thứ hai này sẽ do đích thân các Phật tử đứng ra trông coi, chỉ phát, chứ không hề giao cho các thầy đảm trách như lần trước nữa.

Sự việc kể trên đã khiến những kẻ ngu si dốt nát cười to to bảo rằng như vậy rõ ràng là Phật tử hỏi các thầy rồi, nên mới có dám đề các thầy đứng tay bao thầu nữa, vân vân và vân vân...

Nhóm Con Ong : Bậy nào, kẻ nào nói vậy chết xuống địa ngục cái chắc. Các thầy là bậc tu hành, coi danh lợi tiền bạc như giấc mộng nên mới nhường cho các tín đồ phàm tục lo liệu đấy chứ. Hồng tin cứ đi hỏi thầy Minh Thành, thầy Tâm Châu coi.

Thầy Đức Nghiệp nói ra chắc phải đúng

Sau những ngày đầu vô mồm kịch liệt mỉa mỉ thầy Tâm Châu, tuần rồi đây thầy Đức Nghiệp không hiểu sao bỗng nhảy nhồm sang lãnh vực quốc tế chứ cóc thêm lý luận đến lãnh vực nội bộ lem nhem nữa. Theo nhận định của thầy Đức Nghiệp, việc Mèo và Tàu đồ giao du thân thiện với nhau như hiện giờ thật ra không có gì đáng lạ nhiều, nó đã nằm trong kế hoạch dự trữ của Mèo từ lâu rồi, thầy biết rõ như thế mà, vân vân...

Nghệ xong câu nhận xét rất hách của thầy Đức Nghiệp, nhiều Phật tử đã phải khóc thét lên và phân vân tự hỏi không hiểu bằng cách nào mà đáng chán tu Đức Nghiệp có thể mò mẫm khám phá được kế hoạch tối mật đến như rứa của đại cường Mèo ? Bộ thầy là một vị tiên tri sao ? Hay thầy là ... có vấn chánh chỉ tối cao của đại đế Ních soong ?

Nhóm Con Ong : Đứng ai thêm thắc mắc gì hết tron. Hãy cứ biết rằng thầy Đức Nghiệp đã nói ắt là phải đúng ngay boong. Hồng tin cứ đi hỏi quan toàn quyền Bun Ke coi.

Đục đẽo là phải

Mấy ngày vừa qua, dân đen xứ Mít đã được dịp thưởng thức nhiều câu tuyên bố này lủa của ông Sếp Lớn và ông Sếp Phỏ. Điểm đặc biệt là mặc dầu cả hai ông xếp đều có lời phi lộ trước rằng đây không phải là một sự vận động cho dịp tháng 10 này, nhưng nhiều đũa dân đen cứ nặng nặc hồng tin, thế mới kết. Sở dĩ có tình trạng hỗn láo như vậy, chỉ vì thiên hạ biết rằng chuyện này ông Sếp Phỏ cũng sẽ tham dự cuộc đua chiếm ghế số 1 với ông Sếp Lớn, và trong những lời tuyên bố mới đây của hai ông đều hàm chứa không ít thì nhiều những câu chề bai lẫn nhau rõ ràng.

Theo đúng truyền thống Anamta, dân đen đã lấy làm một sự há hê sung sướng trước hiện tượng "dân chủ" hiếm có này, bảo nhau theo dõi từng lời vàng tiếng ngọc của hai ông sếp còn hơn chăm chỉ đọc Lộc Đình Kỳ của ba tàu Kim Dung nữa kia. Thế nhưng trong sự theo dõi này nhiều lúc bị mất hào hứng lắm cơ, bởi những chỗ đục đẽo trắng lộp ngang xương khiến người đọc chả hiểu ra ở gì hết trời. Tuy nhiên, sự đục đẽo xảy ra về phần Sếp Phỏ, còn phần Sếp Lớn thì... sức mấy !

Nhóm Con Ong : Đục đẽo như vậy là đúng quá rồi, kim chỉ phải có đầu có đuôi chứ, bộ là họ nhà tôm sao ?

Tham những kiểu này thì hết thuốc chữa thật !

Trong dịp tháp tùng sếp phó phu quân ra cổ đô Huế tuần qua, bà Nguyễn cao Kỳ đã than thở một câu nghe rất thương tâm, rằng số đi bà phải từ bỏ ý định lập làng Không quân ở trên cao nguyên chỉ vì bà không có tiền, mà "người ta" thì lại nhất định đề cập đến chuyện tiền bạc với bà nếu quả tình bà muốn có đất v.v...

Tuy bà Kỳ không nói rõ "người ta" đây là ai, nhưng mọi người hẳn đều hiểu rằng kẻ đó ắt phải là một nhân vật rất vô cùng bự thì mới dám vượt rìa cộp như thế. Và nếu lời bà Kỳ quả là sự thật chăm phần chăm thì căn bệnh tham những của Anamta hiện giờ đúng là một căn bệnh nan y hết hết thuốc chữa. Bởi lẽ 1 mệnh phụ phu nhân cỡ số 2 mà còn bị bắt địa thì sức mấy bàn tay tham những chịu buông tha đám dân đen các kẻ ? Ô hô hô ai tai !

Chửi sỏ nhà nước

Gần đây, thiên hạ nhận thấy ở các ngã tư đường có treo nhiều biểu ngữ, mà nội dung là giáo dục đồng bào về vụ lưu thông.

Khỏi nói quý vị cũng đã từng bị tức bọng đá, vì các loại thơ con cóc, có lẽ do mấy thi sĩ... công lộ, bị ông cò thúc dúi cui vào đít bắt phải phọt ra sáng tác, nên bán quá... bèn cho vài liều những loại thơ thần... con cóc bò ra, con cóc... bò vô !

Ví dụ, ở góc công trường Dân Chủ có 2 câu :
Đi đâu mà vội ai ơi

Phóng nhanh sẽ bị đi chơi cõi ngoài
«Chơi cõi ngoài» là cái con khi khô gì ? Thay vì làm mẹ nó mấy câu :

Đi đâu mà vội ai ơi
Phóng nhanh sẽ được nghỉ ngơi dưới mồ !

Và còn nữa, cái khẩu hiệu kỳ cục tức cười khác ghi rằng : «ĐI XE KHÔNG BẰNG SỐ LÀ BẤT LƯƠNG». Vừa đọc xong câu này, mấy kẻ nhanh mồm đã bật ra mấy lời văng tục rồi phân rằng : «Thằng cha nào nghĩ ra câu làm cảm ấy, đúng là muốn chửi sỏ nhà nước. Vì, chỉ có các quan to mới hay đi xe không bằng số».

ĐA DANH cầm tròng

Anh giám sát nào đã đi tất kiểu này ?

Trên tờ báo ra ngày 27-4, của ông chủ báo được mô tả là rất chịu chi tiền cho giới hữu quyền tờ báo đó đã đăng mạp mờ rằng : «có một vị giám sát viên yêu cầu dấu tên (lời tờ báo đó ghi trong bài tố tham nhũng) đã cho biết cuộc điều tra về 1 đại tá cựu phụ tá tổng trưởng của chính phủ trước đã toa rập với nhiều gian thương, nay sắp đến hồi kết thúc. Cũng trong bài báo còn tiết lộ mấy hãng buôn to lớn ở Lê quang Định, và Võ Di Nguy (Gia Định) bị liên đới với với nhà đại tá phụ tá tổng trưởng nói trên.

Đọc tin này, chúng tôi tự hỏi : đáng giám sát nọ, đã bán tin cho ông chủ báo để đổi lấy tí tiền còm, hay là ông đã cho tin không điều kiện, để hù hê nạn nhân, sắp bị chiếu cố, hiểu ngầm rằng : «Bỏ mảy đang nắm số phận của mảy đây. Liệu hồn muốn khỏi đi đoong, thì ráng mà tìm bố mảy thông cảm làm phước dùm».

Hỏi tức là trả lời, như vậy phải chăng, cho tin nhà báo, cũng là một nghệ thuật để dọa gián tiếp nạn nhân. Và đó cũng là cách thức chỉ đường khéo léo để kẻ có bệnh phải đi tìm thuốc xin chữa trị, bằng môn thuốc Trần Hưng Đạo dút vô mồm ai đó ? Có phải không quý quan giám... cắt vệt

Đừng bỏ người ngay một mình

Từ lâu nay Nhà Nước Anamta đã rên rỉ vì cái tệ trạng tham nhũng, Chính quốc Vương cũng đã phải than thở đại khái thế này : *Khi ra, một mái đầu xanh. Chỉ vì tham những tóc thành bạc phơ !* Như vậy đủ rõ tệ trạng tham nhũng nó khủng khiếp đến mức nào.

Biết rõ một mình không thể nào diệt nổi bọn tham những ba đầu sáu tay, nên Nhà Nước Anamta đã kêu gọi tất cả mọi người, từ quân cho chí đến dân hãy cộng tác chặt chẽ với Nhà Nước để làm công việc bài trừ tham nhũng. Vì lời kêu gọi này một số người đã yên chí nhón thẳng tay vạch mặt bọn ăn hại đái nát và cũng bởi vậy mà có kẻ đã khốn khổ, khốn nạn vì bọn tham những trả thù.

Chẳng hạn như ở một trung đoàn nọ có người Quan Sáu họ Vi tên Văn B. đã lợi dụng chức vụ đề cấu vėjo tiền ăn hàng ngày của binh sĩ thuộc cấp. Một ông quan nhỏ vì thấy hành động của Quan Sáu họ Vi thiếu vệ sinh chung, nên đã phản đối và tố cáo với phái đoàn thanh tra. Vì vậy mà ông quan nhỏ có thiện chí kia đã bị mưu sát bằng M.26 trong lúc đang hành quân đối diện với kẻ thù ! Ngoài ra ông quan nhỏ trên còn bị hăm dọa thường trực và bị đẩy dọa đến góc góc đầu lên nổi.

C.O. mong Tướng Lan, Tướng Vỹ và Đại Tá Cục Trưởng Cục ANQĐ ráng làm sáng tỏ vụ này (như đã làm sáng tỏ vụ Thiếu úy Nguyễn Viết Khiết bị tham những bao vây) để những người có thiện chí không bị bỏ rơi và còn đủ tin tưởng để cộng tác với Nhà Nước trong công việc bài trừ tệ trạng tham nhũng.

Quản lý : HOÀNG THỊ QUÝ

In tại nhà in DÂN NGUYỄN
54 Võ Tánh Sài Gòn

Một số 20đ. Một tháng 80đ. Một năm 820 đ